

שלו:

אם סוחר לי להשלים שקודה או שתיים

לשאלות שנשאלתי פעם קודם ?

אולי לפני זה - אני שנשאלתי פעם ביחס לביזוס וכוונות אצלנו במחקר:

אני רוצה להגיש לכם מסמך שנשפט אז מזכרוני ומתייחס לצעדי כוננות

פנימיים שנקטנו ב-25 לספטמבר כשהתחיל קצת להתחמם.

אברנט:

מה המסמך הזה?

שלו:

זה מסמך קצר שמדגים צעדי כוננות פנימיים

שנקטנו אצלנו במחלקה כבר ב-25 ספטמבר

לרגל החגים. וזה בעקבות שנשאלתי בשנת 1973, אינני זוכר אם זה היה

בסופה או לקראת סופה.

אברנט:מוצג 167

זה מוצג מספר 167.

שלו:

נקודה שניה: רב-אלוף ירון שאל אם אני מכיר או שמעתי

על

שלו:

, אני מכין שיה לא הוא.

אולי אשאלה המייחסה למישהו שלא עובד קבוע שם. אינני יודע.

לנדוי:

לא היה לנו שם אחר. זה כנראה אדם
שראה הערכה של מישהו אחר, זה עוד יותר

סטובך.

שלו:

אני זכרתי שאתם הזכרתם את שם
אז רציתי לבדוק.

אברנט:

אינך יודע אם זה אותו אדם?

שלו:

אני לא יודע את הידיעה בכלל.

ירין:

זה לא חשוב.

שלו:

רציתי לעזור לכם פשוט ולחפש.

נקודה שלישית קצרה זה בענין מה שנקרא

בצהל "כחול לבן" שנה הכוננות שהייתה בצה"ל מיבות אפריל-מאי. בפעם הקודם
אני הערתי שער כמה שידוע לי זה "ל לא גייס בחודשי אפריל-מאי מילואים
לכוננות בגלל ידיעות שהיו אז על אפשרות מלחמה. זה לא נושא בתחום העיסוק
שלי, אבל לאור הספק שחלק מחברי הצעדה העלו, בדקתי מאז הפעם הקודמת
בלשכת הרמטכ"ל ובלשכת סגן הרמטכ"ל, וכפי שאני מכין לא גששתי אף מוצבת
מילואים באותה הקומה לצרכי המלחמה כוננות. נעשה מאמץ גדול, אני מכין,
לזרוק הקמת יחידות ורכש לצרכי זה.

אברנט:

במילואים?

ישיבה מ' - בוקר

שלו:

בהחלט, אני חושב שגם במילואים. והחשש הגיע רכש. מה שאני אומר לכס זה סבדיקה חלקית שעשיתי, זה לא נושא בחחוס שלי. לפי מה ששמעתי מראש מחלקת נחונים כאג"ם או גזיטו לצורך הזרזים האלה באתנו חודש אלף איש. אבל אני גיח שבנושא זה אם הרצו לשמוע, יהיו לכס מחזכות יותר טובות ממני כי אני בהחלט אא, זה לא בחחוס שלי.

הנקודה הבאה - אנו מאז המלחמה עשינו

כמה עבודה על תקופת המלחמה ויש לי לרובם אחת מה לידי : זהיא - הפעלת נשק הנ"ס על ידי הסורים במלחמת יום הכפורים.

מה הנושא?

אברנט:

הפעלת נשק נגד סנקי על ידי הסורים במלחמת

שלו:

יום הכפורים. אני מראה את זה כדוגמא ואומר לוועדה כי אני חושב שתפקידי גם לעזור לוועדה, אם יש ענין בעבודות שהוצאנו אחרי המלחמה על איך המלחמה התנהלה, לפי חקירות שבייט, בביתקמא עם כחוחינינו וכד', אני חושב שאנו יכולים לעמיר את זה לרשות הועדה.

יריין:

אולי אחת יכול להגיד לנו איזה עוד סוגים של מחקרים כבר נעשו?

שלו:

נעשו למשל על הצבא הסורי במלחמה, איך הייתה המלחמה באופן כולל יותר, או נושא הנ"ס בצבא המצרי. אם אחס רוצים אני מעמיר לרשותכם כבר את תיר שיש לי פה. ואם תרצו אני ברצון סוכן לעזור. אם אחס חושכים שזה דרוש.

לנדוי:

אני מציע שהיתן לנו רשימה של ועבודות שנעשו ואנו נקבע מה שנחוץ לנו.

שלו:

ברצון. אני מצטער שאין לי כאן. אבל אם בכל מקרה אם החוכרת הזו מבוקשת, ~~אם~~

שלו:

אחם יכולים לקבל אותה.

יריין:

כהחלט, אני מציע שכבר נקבל אותה כסוצג.

אגרנט:

מוצג 168

זה יהיה מוצג 168.

שלו:

הנקודה הבאה - הייתי רוצה לעשות השלמה

קצרה - אני רשם שנשאלתי על ידי רב-אלוף יריין

בענין ידיעה מסויילה של מ-30 לספטמבר ושאלתי

אם אני זוכר וכך הלאה - אני לא זוכר גם עכשיו ואני רוצה להוסיף

משהו אחר יותר כללי -

לנדרי:

על

שלו:

כן,

אני לא פתיחם לידיעה, כי השאלה שנשאלתי

היתה לא איך אני מעריך את הידיעה אלא אם אני זוכר בדיוק מה היה הטיפול

באותה ידיעה בזמנו - אני רוצה להוסיף דבר אחר: שידע ואני לא יודע

אם זו ידיעה יחידה ש-848 הציגה לוועדה כידעה מאיגה, אני רוצה לוטר

לוועדה שהיו לנו לא מעט ידיעות שנראו לנו זמנו כחריגות. וכחנו וחזרנו

וכחנו ~~מה~~ אותן, הייתי אומר שהיו למעלה מבודדות, שבחנו וחזרנו וכחנו

אותן יחד עם כלל הידיעות. בכל זמן וכל מצב יש גם ידיעות חריגות

שלעיתים לחל מהן אין הסבר טוב. גם אם מתלבטים בהן ובוחנים אותן וצריך

לעשות את זה תוך השוואה לידיעות אחרות. *

גם עכשיו, היום, אתמול, בימים האלה,

יש ידיעות חריגות ואפילו במקרה הקונקרטי של עכשיו חזקות, ביחס לאפשרות

של מלחמה בימים הקרובים, כולל תאריכים. אבל נחזור אחרנית כי זה הנושא

אני מכין.

שלד:

אמנום ישכנף בזמנו לפני יום כפרד, לפני מלחמת יום הכפורים, בדיונים שהיארתי אותסמדי יום, ואפילו פעמיים ביום, אצל ראש אמ"ן או אוצלי; מה שאני רוצה להוסיף הוא שבדיונים הללו השתתפו לא רק קצינים של המחקר, אלא גם קצין כסיד של מחלקת איסוף וקצין בכיר של יחידה 848. הנציג הבכיר של מחלקת איסוף היה בדרך כלל סגן-אלוף אפרים לפיד.

מי היה מטעם 7848

אגרנט:

סגן-אלוף יוסי זעירא. כל אחד מהם כמו

שלד:

כל מייתר המשתתפים יכול היה והתכטא ואמר את דעתו. כולנום היינו שותפים יחד לבדיקת ולבחינה של הידיעות החשובות כולל ההריגות, ואף קצין אחד גם לא קצין מחלקת איסוף או קצין 848, לא ראה בידיעה זו או אחרת או במה שהן כמצביעות על מלחמה, או שזו הרבשתו. הנקודה שאני רוצה לומר מה ש-848 היה שותף לעבודה להערכה, אם כי זה לא אחריהם להערכה, ואני לא רוצה לומר שזו אחריהם. הכחינה של הדברים נעשתה בשיתוף אמנו וכולל עם האיסוף ונציגים בכירים ממנו.

(אחרי כן א.א.)

בכנצל: מה עם הקצינים במחלקת המחקר?
א. שלז: מה זאת אומרת? מי הקצינים שהיו?
בכנצל: אתה אומר: סאלה אף אחד לא ראה צידיעה זו או
אחרת כמצביעה על מלחמה. אז אתה מדבר גם על
אנשים באיסוף וב-848, שזה לא תפקידם? מה עם האנשים שלך עצמך? היה שם מישהו?

א. שלז: אני חוזר, אם לא הבהרתי. אמרתי: השתתפו
כולל מחלקת איסוף. לא דיברתי רק על נציגים
של מחלקת איסוף. עד כמה שאני זוכר, לא בדידונים ולא אצלי, אף אחד לא בא
ואמר: שמע, אני חושב שזאת מלחמה. כולנו התחבטנו בשאלה מה זה ואם זה יכול
להיות מלחמה. אבל אני לא זכור אף קצין אחד שבא ואמר: חשמעו, חברים, בהערכה
שאתם חושבים שזה כך או אחרת - אתם טועים, זאת מלחמה.

א.ב.

2173

א. שלר.

זה העניין של [] , של הידיעה שרצימי להוסיף, לא
בהקשר ספצימי לידיעה אלא מסביב לה, את הנקודה שאינני זוכר אם אמרתי קודם,
של שילוב ואיסוף ו-848 בעבודה.

היו"ר אברנט: זה היה כל הזמן עד המלחמה?

א. שלר. כל הזמן, עד המלחמה.

היו"ר אברנט: לא שמעת על הבעה דעתו של ראש/848 ב-4 בחודש לראש אמן
יחידה
ש"אני חתום על התרעה?"

א. שלר: אנש לא שמעתו שום דבר. אפשר לחזור על הידיעה?

היו"ר אברנט: הוא טלכן אליו, אני חושב שזה בא ב-4 באוקטובר (אני לא
בטוח אבל אני חושב כן), ואשר: תדע לך, אני חתום על התרעה.

א. שלר: ולאור זה מה?

היו"ר אברנט: לאור זה הוא ביקש לגייס עוד 150 איש. אני שאלתי אותו.

א. שלר: אני נשאלתי את השאלה בחלק השני שלה, ולא נראשון. אינני
דורג על השיחה.

היו"ר אברנט: אינך ידוע - טוב, לא אתה נשאלת.

א. שלר: זהו, אני לא הכחזכת בשביל זה. כשהוא רוצה לגייס מילואים -
הוא לא שואל אותי.

הנקודה הבאה שרצימי לומר שלה, אני חושב שבסוף הפגישה...

א. יריין: אני רק מפנה את השומע לכך. לאגא מה שאמרת לסאסף - זה ברור.

אבל השאלה שאני שאלתי ביחס לידיעה הזאת דווקא היא לא
סתם שאלה שאפשר לענות עליה כפי שאתה עונה, אגא/אומרת שהיו הרבה הריגות וחקרתי,
ספצי שהעובדה שאדם לא זוכרים אפילו מה היה ענין אחר, מצד שני אנחנו קיבלנו מה
(זה אמנם לא שייך אליך אבל זה עוד קו) מסמך של אלנף זעירא של השוואה, עוד
לכני הלפט, את סוגי ההתרעה שהיו בארבעת התאריכים, אנחנו ברקנו את הדבר הזה
נזה לא מרפיע שם, ויותר חסור טזה: בלקט של אותם הימים שלכם זה גם כן לא

0000

טופיע - זה מחסיד אצלי, שיריעה כל כך חשובה שבאה מסקרן זה, כנראה שכזמנו לא ניתן לה כל משקל.

א. שלו: אני מכין את השאלה, טוב, אשתדל לענות - - -

יריין: אתה לא זוכר, אני לא יכול ללחוץ יותר. זה אמא מה שמה מפתיע אותי, אולי זה לא הגיע אליכם.

א. שלו: אני לא אצ זוכר, לא בדקתי, אבל אני בטוח שראש הענף - ואני מכין שהזמנתי אותו לכאן - זוכר את זה, אני לא זוכר את הידיעה, אני גם יכול להעריך אותה אחרת מכתינת מידת החשיבות שלה, לאצאא ממה שאתה מציג את מידת החשיבות שלה.

יריין: לא, לא, אני לא אומר את זה כרגע, מה שמפתיע אותי, שהידיעה הזאת בכל המסמכים שקיבלנו, בכל הלקטים שיצאו, אכילו לא נזכרת.

א. שלו: אני יכול להסביר לך למה

יריין: כמו שאמרת אומר, ירונן, דמחליטים שזאת לא יריעה. טוב...

א. שלו: אני יכול להסביר למה.

יריין: ואני בחרתי את הידיעה הזאת שהרבה, מטא יריעות התדעיות לדעה 848, כי אני רואה אצאאא שבהלק מהן כהחלט אפשר היה אז לחשוב כך או אחרת.

לסקוב: זה פוצג 25.

יריין: כן, מה הייתה יריעה מיוחדת במינה, כפי שהצגתי לך בפעם הקודמת,

שא בקטר עם עניין התמרון. אמא

אצאאאא אפשר אח"כ

להגיד כמו שאתה אומר: מולש הוא לא ירע, אבל איננו מוצאים הר ליריין ולא יזכר ולסיפור כיריעה כזאת שלפחות - -

לנרדי: אני רואה כאן בסיכום המודיעין השכועי שהביט לנו ח/א שלו

ל-4 באוקטובר, שם יש רשימה של מה שהוא אומר: עמוד 7(ג):

מספר צעדים אשר להערכתנו ננקטו במסגרת התרגיל עשויים להשאיר חריגים - - -

א. שלו:

נכון, כן - - -

לנרני: (א) נשלחו שני צווחים של היילים הקשורים כנראה במיג 7 לסדה תעופת

אבו-סווארן; לפחות בשנה אחד נכד מלאי החסרים לתיקון מסלולסט,

בשדה התעופה סוזלה צערת הכנות לקליטה טוטטים במקרה חירום...

ירני: זה עדיין לא רפרנס לידיעה הזאת, וזה הדבר שמפתיע אותי, פשוט

מפתיע אותי.

לנרני: כן. פה יש דברים שבכלל לא הוזכרו אצלנו אני חושב.

לא ירני: לא, אלה דברים שיטנס בידיעות השונות, אני עוד זוכר את המקורות

שלהם, אבל אני כרגע מדבר מבחינה סחודית, לא מבחינה מעשית. מדוע

הידיעה הזאת לא קיבלה ביטוי בחומר שאתם הכנתם?

א. שלו: אני חושב שהיא קיבלה ביטוי, השאלה היא איך נותנים ביטוי

מדיעני, אם לוקחים כל ידיעה - - -

ירני: לא, אני לא אומר "כל ידיעה", אני לוקח - - -

א. שלו:

אני מבין, הבינתי, אני מכיר, אני מכיר זא לאבסורד כדי להסביר, הידיעה

הזאת, אין לי שום ספק, גם אם אני היום שלוש חודשים אחורנית לא

זוכר אותה ספציפית - נבדקה, ואין לי שוטטק ואני בסוף שכחתי עס ראש הענף

חשמעו גם אין היא נבדקה, ואני במקרה שאלתי אחמד, לפני כמה ימים, כלי לקשור

לרועדה בכלל, קצין שלא שייך למערכת שלי, מי שזו מהאיסורן, אותו ס/א לפיד - והוא

זוכר שהידיעה הזאת נבדקה בזמן, אאאא באחד הדיונים.

אבל אתה שואל - איך זה בוסא עכשיו? אני אומר: אם אתה לוקח את

הצבעוני של ה-1 באוקטובר למשל, שישנו פה, ובו כתוב שנוקטים בצעדים, כגון החזרת

חיילים מהופטות, הפסקת קורסים והשתלמויות - אני רואה בזה אלמנטים שיטנס פה

כאים לביטוי כאן.

2276

יריין:

זאת כדיוק הבעיה שאני רוצה להציג. אתם השתמשתם ביריעה הזאת עם סכינת אינפורמציה על הנועות, מה שהוא אומר, "בעיה היות השובה שלי היא אחרת לגמרי: זה כבר ואינטליג'נס ולא הידיעות. לא מה שהוא מודיע על חזרה של דויזיה וכו'". זה טוב כמקור, אלא הערכת סוג המקור, טוב המקור, לא אם [] , לא על הידיעה עצמה, : []

[] ואיננו מזכיר בכלל ענין של חסרון, הוא מדבר על הפרטים עצמם - איננו מצא ביסודי לעובדה הזאת שצריך היה לזעזע קצת במחשבה, אם כי אפשר היה להגיע בסופו של דבר לאותה מסקנה, שבקשר עם הקונספציה שלנו על חסרון סן הראוי להכנות את תשומת הלב [] - הוא איננו רואה בזה חסרון. [] על זה אני לא רואה כיסודי, ובוזה אני רואה "fault". אפילו אם ראש הענף בדק, מרופק כי נאמר לנו מה גם ע"י ראש אסן, ואפילו אלמלא היה אומר זאת ידענו את זה, שרוב האמצעים ומסרב הכסף ומסרב - איך הוא אומר את זה? - העדות הכיטוח להתרעה של כל אמן היה בנוי על 848. כל מודיעין היה רואה לעצמו הישב לא נדרמלי שהוא מצליח [] למצוא את המקור הזה []

[] זה ענין שונה מיליונים, אני לא הולך להחליט כמה היו מסקיעים מראש אילו היו יודעים בשביל לקבל מקום כזה, ודרוקא את המקור הזה, שהושג בזמן מסויים, לא ניתן לו הערך אפילו של מיל, של אגורה, זה מה שמפתיע אוחי, על זה נד אשאל את אלוף זעירא.

בבנצל:

אני רוצה לומר זאת במלים קצת אחרות, איך אני רואה את זה? ניתא, חריג, ואתם משלימים עם זה שיש חריגים, אבל זה חריג חשוב, חריג בע משקל רב, ואם לא רוצים ללכת אחרי החריג אלא רוצים להשאר בזרם הראשי של הלך הרוח - צריך להיות איזה רישום למה לא מעריכים כל-כך, למה לא מנסעים יותר מהחריג אחזה, אמנם צריך/להיות רישום בקיצור: זה אמנם מדבר ככיוון הסוך, אבל מטעם זה או אחר איננו מייחסים לזה יותר משקל.

א. שלר:

יכול להיות שאני לא מצליח בדבר שהקדשתי לו די הרבה זמן, דבטח באשמחי, לנסות לעשות אתכם שותפים בהרגשה, בחחושת הפרובלמטיקה של העבודה, אני חוזר על הצעה, דמה לי שאמרת כי כפעם הקודמת ואני אומר אותה בכל לב: אם אתם רוצים - אני מוכן כולכם או חלק מכם לשבת אצלנו יום, יומיים, שלושה, במצב טל היום, אצאצא עם ידיעות חריגות שמגיעות, ולראות

8177

א.ב.

איך בוחנים ואיזה פרובלמטיקה יש, כי למשל ר"ר נבנצל שם את הידיעה הזאת כחריגה, כעל משקל רב. אנחנו היום שמים כולנו את הפוקוס על הידיעה הזאת.

יריב: אני נותן זאת כדוגמה - - -

א. שלו:

זאת היא דוגמה, אבל ככל זאת הפוקוס הוא על הדוגמה. זה לא

משנה שזאת דוגמה. אבל הפוקוס הוא על הדוגמה.

(ב) אנחנו מסתכלים היום בעיצוים של היום, אני אומר עלי לפחות,

אני לא יודע איך אתם - דכשאני מסתכל בזה היום, הידיעה הזאת היא הרבה פחות... לא

הייתי שם אותה כחריגה בולטת מבחינה סטטיסטית, אני אומר צריך לבחון מה זה

וזו שהסודי עיין שלנו הצליח לקרוא אותו -

זה הישב גדול מאד. אבל צריך לראות מה זה

, מה סידור המהימנות שלו כמקור. זה לא משנה אם זה לא סוכן. הוא מקור. מכירים

א תו, מכירים את הידיעות...

יר'ר אגרנט:

הצרת היא שאתה נותן מה עכשיו הסבר של היום. אתה אינך מספר לנו,

מפני שאתה אינך זוכר את הידיעה הזאת. דאס אתה לא זוכר את

הידיעה הזאת - אינך יכול להגיד מדוע אתם באותו זמן שללחם את ערך הידיעה הזאת,

אעפ"י ששם היה כחוב בסוף רומני. העלאת כוזנות דחתרעה לדרגה עליונה, אז אולי היה

ללשא הסבר מדוע אז לא נחתם ערך לרבר הזה. אבל אינך זוכר את הידיעה, ואינני מכין

איך אתה יכול לענות על זה.

יריב:

לא, הוא לא ענה, אני - - -

א. שלו:

לא עניתי. עניתי לשאלות נוספות. אבל מסכו אולי. עניתי, שלוש

כעמים עניתי. אבל ר/א ידין שאל אותי שאלה, כשך אותי, ואני מתאמצ

סוכן להימסך.

יריב:

נכון, אני שאלתי.

לנדוי:

אני מכין שאם נשמע את ראש ענף 6 - הוא יוכל לתח לנו יותר. אתה

דובר על מהלך העסקים הרגיל שלכם.

א. שלו:

אני אוטרו: היריעה הזאת אין לי שום יספק שנכונה, לא רק בענף 6, אלא גם כדיון אצל ראש אמ"ן או אצלי. הכוננות, כל זה - כבר היחה כוננות עליונה כמה ימים קודם לכן. אני יכול להסביר את שהמסק של הדברים הוא לא כפי שמחשמים פה. אני לא יכול להגיד מה אני זוכר ממה שהיה אז. אני לא זוכר.

היר"ר אגרנט:

כרגע אנחנו שואלים שאלוה, ואין לעז עתה שום הסקת מסקנות.

יריין:

אני רציתי רק להבין מה קרה ליריעה כזאת, היות אאאאאאאא רזה הוצג לפנינו.

א. שלו:

טוב, בסדר - - -

זבן צל:

אני מתרשם קצת שם לא כתוב שהם יחקימו. המחשבה הזאת שאם יש חרגיל צריך לדעת את זה - המחשבה הזאת פשוט לא באה לביטוי. זה הכל.

יריין:

החלטנו שהשאלות יהיו בסוף. את כל בעיית החרגיל אני רוצה לשאול בסוף.

היר"ר אגרנט:

אני מציע שהוא יגסור עכשיו מה שיש לו לומר.

א. שלו:

לפי דעתי. אבל אני מוזר על הצעתי. אם אתם רוצים להיות נזכחים אצלנו כמש בעבודה בלראות - - -

לנרדי:

אנחנו הוזריתקל עצמנו.

א. שלו:

הנזשא הבא שאני רוצה להגיד עליו מלה. בטאלתי בסוף, עניתי חלקית אני חושב, כי כולם כבר היו בדרך לצאה, זרמה לי שהשופט אגרנט שאל: האם באמת הם פחדו, הסגרים, וזאת בהקשר לאחת הנקודות שאני העליתי כסיבות אפשריות לדעתי לכך שטעינו בהערכה. אני חושב לפי דעתי היה למצרים מסחום פחד. אני חושב שזה לא סיכור. אני חושב שזה כאמת היה, מסחום הכחד. אני חושב שהוא נבע מצד אחד מהוצאות המלחמות הקודמות, בעיקר מלחמת ששת הימים ומלחמת ההתשה, בתוך זה התקיימה בעומק.

ועדה החקירה 1.1.74

לפני כן רשם א.א.

ישיבה ס' - בקר

א.ג.

הער : הת-אלף שליו

מצד שני, אני חושב שהיה חשש למפלה צבאית וחשש לכלל המערכת הלאומית, לא רק לצד הצבאי, השיקול עוד יותר רחב מאשר צבאי, אנפ חושב, שלאור זה היחה הרגשותל צרך כבשחון גבוה יחסית לפני יציאה למלחמה, היה צרך במקדס בסחון די גבוה לפני יציאה למלחמה.

הנקודה האחרונה, שיש לי היא כהקשר לשאלה של רכ-אלוף לסקוב, זה ענין ה-ס.א.6. היות ואני פה עומד לרשותכם, אם אתם רוצים שאתיחס לענין אפשר שאתיחס.

יו"ר אגרנט: חתיחס לשאלה.

א.שלי: בפעם הקודמת השאלה עלתה אם ה-ס.א.6 יכל היה להוביל את המצרים להערכה - ס.א.6 מצרים ו-ס.א.6 בסוריה - שהם יכולים ללכת למיתקפה גם בלי הנושא האוירי. האם כחננו, האם זה יכל היה להביא את המצרים להערכה שהם יכולים לצאח למיתקפה גם בלי כושר הקיפה בעומק.

ח.לסקוב: השאלה שלי היחה קצת שונה; כל המערכת פלוס ה-ס.א.6 שנוחן אפשרוח ללכה קדימה לעומק, האם לא יכל היה לתח להם הרגשא של מסריה אפקטיבית נבד חיל האויר, לתפיסת יעד סוגבל סחון ראיח קרב הסנקים וכל המערכות שהיו. זאח היחה השאלה.

א.שלי: אני אשחדל להשיב לשאלה. אני רק רוצה להדגיש פעם נוספת, שהנושא הצבאי היה אחד המרכיבים ~~מאחאח~~ המצב של סאדת - לפי דעתי לפחות - היו מרכיבים נוספים חשובים. אני, לדאכוני, אינני יודע גם היום בצורה ברורה מה גרם לתפנית של סאדח לקבל את ההחלטה על מלחמה, אנחננו, אגב, אין לנו עוד שום ידיעות ממקורות טובים בשאלה. אני בכלל לא בסוח, שה-ס.א.6 מכל מקום הוא שגרם לתפנשא. אני אפילו מספק בכך.

ועדת החקירה - 1.1.74.

ישיבה ס' - בקר

העדי-תת-אלוף שליו

א.ג.

השאלה מתבססת על ההנחה, או על ההערכה שה-ס.א.6 הוא שהביא לתפנית. זה לא רק סעון הוכחה, אלא שאני לפחות מטיל ספק בכך. עם זאת, אני אשדל להשיב לשאלה.

לבני סוריה, קדם כל; אני לא חושב, שהסורים פתחו במלחמה

בגלל ה-ס.א.6. הכלי הזה נועד בעיקר לפתח הגנה מסוימת נייחת לכוחות שריון מחקדמים. כל רמת הגולן היתה בטווח כיסוי של טילי קרקע אוויר סוריים, שהיו מוצבים בשטח סוריה ולא היה להם כל צורך בכלים שינועו יחד עם הכוחות. ואכן, לא נעו גם במלחמה.

הם היו פרושים כמעט על הגבול, אז למה להם לנוע. ח.לסקוב:

אני מכין, לפחות, שמבחינת סוריה ברמת הגולן ס.א.2 כיסו את הכל. י.יריין:

כיסו את הכל א.שליו:

עניח על השאלה על סמך חומר של מודיעין, אבל לא חשוב. ח.לסקוב:

בסדר, אבל גם כמודיעין יש דעות ומחשבות ולא הכל שחור-לבן. א.שליו:
גם אצלי יש דעות שונות בחוכי.

מערך
העובדה שכל רמת הגולן בטווח כיסוי של/טילי קרקע אוויר

סוריים הערוכים בצפיפות, היא היתה ידועה, ואם אני לא טועה היה זה אפילו שר הבטחון שבדיון אצל ראש הממשלה ב-3 לאוקטובר עמד על כך ועל האפשרות שעצם הקמתו של המערך היא מיועדת לשרת מיחקפה יבשתית.

לגבי מצרים, אם אני לא טועה, נאמר ע"י אחד מחברי הועדה, שבתקופת מלחמת ההתשה, בכל יום שהפצצנו באזור התעלה, לא היו לכוחותינו נפגעים. אמרתי אז, שלפי זכרוני זה לא כך. אני בדקתי מאז ~~האמצעים~~ כ"קוריוסיסי" את הנתונים הנמצאים במחלקת הסטוריה והתמונה של הנתונים האלה - אם אתם רוצים, אתן לכם אותם מיד - מראה ~~אמצעים~~ שלתקיפות האויריות היתה כהחלט השפעה מצטברת שגרמה להפחתה, לפי דעתי, אם כי לא חדה ולא באופן רצף ולא ירידה כל הזמן, אבל כהחלט בכורן של ירידה בכמות הנפגעים שלה. אבל, לא הגיעה עד כדי כך שהתקפות האויר גם המאסיביות שלנו גרמו לכך שלא יהיו לנו נפגעים בכלל.

אם אתם רוצים, הכנתי לכם פה תיק שהוא נותן

כמה גראפים.

באיזה אזור הנפגעים?	<u>ח.לסקוב:</u>
בתעלה.	<u>א.שליך:</u>
מה זה תעלה? מעוזים?	<u>א.שליך:</u> <u>ח.לסקוב:</u>
כל האורך. אין לי פה חלוקה בין תוך המעוז ובין סיורים וכדומה.	<u>א.שליך:</u>
אבל, חלוקה בין תאונות דרכים ודברים כאלה?	<u>ח.לסקוב:</u>
לא, לא. רק תקריות. שום דבר אחר.	<u>א.שליך:</u>
גם בתקריות היו הרבה תאונות דרכים.	<u>ח.לסקוב:</u>
יכל להיות שאתה צודק, אבל זה גם בזמנים אחרים ישנו.	<u>א.שליך:</u>

א.ג.

ועדת החקירה - 1.1.74

ישיבה ס' - בקר

הקד. הת-אלוף שלי

פה יש מה שהוצאתי מפחלקת ההסטוריה, זה מספר חקירות, יש מה למשל, חדש יולי אם אינני טועה. אלה נתונים לא שלי, לקחתי אותם מפחלקת ההסטוריה, אינני יודע אם מותר לי להגיש נתונים של מישהו אחר, אם אתם רוצים ואם חוקית זה בסדר, אני מביש את זה.

זה סוצג 169.

סוצג 169 יו"ר אגרנט:

יוצא ממספר זה שבמלחמת ההתשה היו נטבעים למרות ההפצות המאסיביות.

ס. לנדוי:

ההפצות המאסיביות גרמו להפחתה, אבל לא לכיטול. לא להפסקה טוטאלית, נדמה לי, ביולי היו 68 נטבעים, שזה היה חדש עם תקיפות רבות של כוחינו.

א. שלי:

אני חוזר לענין ה-ס.א.6 כמצרים, אנחנו ניתנו ובחנו את ה-ס.א.6 כאחד המרכיבים וזאת משום שלמי מיטב ידיעתנו לא ראו בו המצרים את הנשק היותר חשוב, אלא את אחד המרכיבים. מהלך מלחמת ההתשה ותוצאותיה הצבאיות, הכיאו, לדעתי, את המצרים להבנה שהגנה ע"י טילים היא לא תשובה מספקת וכי במלחמה שחיה כוללת צריך כושר תקיפה ע"י מטוסי קרב הפצה ארוכי-טווח כדי לתקוף את חיל האויר הישראלי במטרות אחרות. כפי שאתם יודעים, על תפיסה זאת היו לנו הרכה ידיעות מסקורות טובים מאד, אגב, אני לא זוכר אם הדגשתי - שהידיעות המצרים ראו גם כלוחם אמצא האלקטרונית מרכיב חשוב מאד, ראו בזה נחיתות רצינית כלפינו.

ענין זה של ה-ס.א.6 כמרכיב במסגרת התפישה

ומשמעותיותו, אנחנו ניתחנו יחד עם מרכיבים אחרים, ואינני יודע אם הניר הזה נמצא ברשותכם - אם אתם רוצים, אני אעמיד אותו לרשותכם - הוא מפברואר 1972 כאשר הסתכמה עיסקה הנשק בין ברית המועצות למצרים אשר כללה את ה-ס.א.6. ואז בחנו את הנושא ואת ההשלכות שלו בהקשר למרכיבים אחרים. אם השופט אגרנט

ועדה החקירה - 1.1.74
 ישיבה ס' - בקר
 העד. חת-אלוף א.שליך

א.ג.

אני אגיש את זה ברצון.

טוב, תגיש את המוצג, זה מוצג 170.

יו"ר אגרנט:

מוצג 170

א.שליך: מפצאן בניר הזה את רשימת התפוצה אליה הופץ
 הניר הזה בזמנו. זה מפברואר 72 אם אינני טועה,
 כאשר סוכמה עיסקה הנשק עם בריה הפועצות, וסוכס בה על ס.א.6 לראשונה.

הקטעים, שבהם מנותח בסקירה ענין ה-ס.א.6 הם

סודגשים בתוך הסקירה בצפע ירוק, אבל כל הסקירה לרשותכם, כמוכן.

זה במסמכים של זעירא?

יו"ר אגרנט:

מסמכי

י.ידין:

נכון. זה לא ציטוט, מה שקראתי עכשו. הוצאתי

א.שליך:

את זה מתוך הסקירה, הוצאתי את זה מתוך מה

שכתבנו בסקירה, אבל זה לא ציטוט. זה מתוך הסקירה הכתובה מה.

זה ציטוט של הסקירה, זה לא ציטוט של המלים. זה נמצא במסמכים שכרוחתכם.

היו"ר אגרנט: של אלוף זעירא, מוצג 3 ?

א.שלו: אינני יודע.

גם אחרי הגעת ס.א. 6 למצרים. ס.א. 6 - אם אינני סועה-

נפטר למצרים באוגוסט 72. יש לנו ידיעות ממקורות טובים מאד שהמצרים רואים את מסוס קרב ההפצה כמפתח, גם אחרי שהגיעו ס.א. 6. ז"א - משמע ש.ס.א. 6 לא מספיק. אני גם לא יודע מה יהיה המשקל לס.א. 6 בהחלטה מהתפיסה המצרית סמלחמה יום הכיפורים. הכמות שהיחה להם היחה הרבה יותר קטנה מאשר הם חשבו כמינימלית. אינני יודע אם התפיסה המצרית היחה שעם ס.א. 6, כלי איזון אוירי, אפשר אכן להגיע למעברים. אבל אם זו היחה התפיסה, היא נכשלה. אני לא יודע מכל מקום, אני כספק אם הם חשבו שעם שני פוג'ים הם יוכלו לעשות את זה. אבל אני יכול להגיד שמכחינה הראיה המצרית גם אחרי הגעת ס.א. 6 הם הלאה ראו את המסוס כמפתח.

אני מסתדל לקצר, כדי להחל לכתם זמן לשאלות, ובזה השתדלתי

לענות לחובות ואני לרשותכם באופן הכי מלא.

ידין: יש לי פה כמה שאלות, שבחלקן אתה לא חייב לענות

עליהן מכחינה זו, שאם בזמנו לא סיפלתם בכעיה ה זאת -

אינני מעוניין כל כך לשמוע מה היום אתם חושבים. אחי מענינת דרך המחשבה של אז, לא כרגע.

אחחיל בשאלה בהקשר ישיר למה שאתה אומר עכשיו: איך

פרשם בהקשר לקונצפציה הזאת האוירית את ההיספואות של המירז'ים

, למרות הסיכון הרב הפוליטי שהיה פה בקשר עם צרפת והעובדה

שה-18 או ה-16 המירז'ים האלה היו כפרכיב שהיה למצרים כבר כמה חדשים, אם לא כמה שבועות לפני המלחמה, בזיקה לענין הזה? אפשר לקחת ולהגיד. ס.א. 6 - זה בפני עצמו שום דבר, מירז'ים - זה שום מדבר. אבל זה מצטבר. לא לקחו את המירז'ים כשביל^{קרב}ההגוננות.

לנדאן: מותר לי להוסיף לזה, מפני שבאותו נושא התכוונתי

לשאל. אתם יצאתם תמיד מהנחה שנחוצות ארבע סייסודת

של מירז'ים, אני רואה כחוסר

של 2 טייסות

מספיקות - האם זה לא נותן מרב'ין דק מאד להערכה שלנו?

א. שלו: אני אשתדל לענות. בענין הכמות: עד כמה איי זוכר,

. עד כמה

שאני זוכר כשהערכנו את זה בזמנו, הערכנו גם לאחר מכן, את הכמות שהמצרים עשויים לראות כדרושה לצורך זה של הקיפת שדות ישראליים בעומק, הערכנו שהם יגיעו להערכה שהם צריכים יותר מזה וששתי טייסות לא מספיקות. ואם אינני טועה, הלכנו על המפתח שמחלקת מודיעין אויר אצלנו ראתה אותו כהגיוני - זה טייסח לשדה, ועובדה, אגב, שבמלחמה יום הכיפורים לפי מה שאני יודע לא תקפו את שדה רפירים אף פעם בפחות מטייסת. היו מספר תקיפות של שדה העומה רפירים, לא תקפו אותו באף אחת מהפעמים בכח קטן יותר מטייסת.

ידין: אני רוצה שתענה לי. הכעיה שלי: מה היחה ההערכה

שלכם על האיזוסיסטנס.

א. שלו: אני אגיד. לא הגעתי, אני מחכוון לענות. רציחתי לומר,

הם דיברו פעם על שתי טייסות - זה נכון. אנחנו

הערכנו ששתי טייסות, אם יראו את זה כאשר יתבשל בזה, שזה לא מספיק. הסג גם אמרו פעם שסוף 17 עונה. אנחנו כאותו זמן הערכנו שכשאר הם יכירו את הסוחוי 17, הם יכינו שזה לא מספיק. וזה כדיוק מה שקרה.

עכשיו לשאלה של רב-אלוף ידין: אנחנו עושים פוקוסים

כל פעם. הפוקוס עכשיו על המירז'.

היו"ר אגרנט: אם לא נטפל בכל נקודה ונקודה, אז אין צורך בחקירה.

אני לא נגד, אבל אני אומר שאנחנו צריכים לרעת את

א. שלו:

המגבלות, המירז'ים - אנחנו ראינו את המירז'ים

לפי דעתי א) כאינדיקטור לזה שהתמיסה המצרית, שצריך כושר אכן לתקוף בעומק

ולהילחם על האיזון האווירי בעומק - הם מנסים לפאור את היכולת לממש. וזאת מגמת

הגעת המירז'ים, ראיצו - איצני מדבר בשמי - אה הגעת המירז'ים, אה המאסן
 המצרי להביא מירז'ים, הוץ ששיקולים, אני מניח, גם כלל מדיניות.
 אחס ראיחס את ענין המירז'ים כאפשרי? היו"ר אברנט:

א. שלז:

ראינו אה המירז'ים ככיוסוי למגכה המצרית, לתסיסה
 המצרית שצריך לאט לאט ליצור אה היכולת להילחם

על האיזון האוירי בעומק.

אנחנו במקביל ראינו גם סיכוח פוליטיקה לדבר הזה.
 אבל ראינו אה זה כחלק ממחשבה של התארגנות מצרים הדרגתית להגיע ליכולת ללכת
 למלחמה מתי שהוא. הערכנו, כחנז אה ענין המירז'ים ואני לא יודע אם ראש אמ"ן
 נתן לכס את הסקירה על המירז'ים או לא, אבל כחנז כאופן די יסודי מה יכולים
 לעשות המירז'ים
 , גם על רקע יריעה שהיחה לנו שהם רוצים 40 מירז'ים, בשעה שכאוחו שלב
 היו רק 16 מירז'ים, נדמה לי.

השאלה של המירז'ים, מה יכולים לעשות בהם ומה

מסמעותם - אני חושב שהיא נבחנה. השאלה היחה, האם בכסוח הזאה זה כבר יכול
 לתח למצרים אה התערכה שיש להם כושד לאזן אה חיל האויר הישראלי בעומקו.
 התערכה שלנו היחה שלא. התמודדנו עם הבעיה. הערכנו שלא.

אגב, הם פתחו במלחמה, הם הלכו למלחמה מבלי

שתנאי המינימום במיסוך הצבאי, ואני מדגיש שהמיסוך הצבאי הוא רק אחר המרכיבים,
 הם פתחו במלחמה כאשר תנאי המינימום שהם הגדירו לעצמם בחלקם הלא קטן לא מולאו.
 אם איצני טועה, זה השה רב-אלוף ידין שכססנוגרסה עם אלוף זעירא שראיתי, העיר
 שאולי הוא היה מוכן, אולי הוא הגיע להערכה סאדאח שהוא צריך לקחת גם אכדוח
 ככרות על עצמו, כולל בעומק וכו' בגלל סוג שיקולים אחר, פוליטי או אחר
 שהגיע להחלטה הזאת. אני לא יכול לתח תשובה, אולי.

לנדאו:

אני חוזר בי, היה משהו

. א) כה של מטוסי קרב הפצצה בין שחים עד שלש טייסות. לא מרבע

טייסות כפי שהם הערכתם.

זאת לא שאלת אם אנחנו יותר זהירים מן המצרים ביחס לסיכונים שיש להם, מה הלא אתם עומדים בנעליו של האויב בענין זה, ואתם אמרתם באפריל 73 שסביב שחכת הזה יגדל לשתי טייסות, אני חושב, עד לסוף השנה הזאת. ובכן, מה יש שמים עד שלש, אז הזהירות דורשת להגיה שמים. הלא גם כאשר באים בעיסקה רכש דורשים בוראי קצת שוליים למעלה, כדי לקבל מה שרוצים. אז היו שתי הטייסות האלה מסט, וזה לא חשוב אממאתם אומרים לנו עכשיו שהפעילו רק אחת, אם הם באמת הפעילו רק אחת - מה טאינני יודע.

א. שלז: הם לא הפעילו גם אחת.

לנדאן: הלא הם הפציצו את רפידים בטייסת אחת.

א. שלז: הפציצו את רפידים בהחלט. אני רוצה לדייק,

הפציצו את רפידים אולי גם במירז'ים, אני התכוונתי

לומר לא שטייסת מירז'ים הפציצה את רפידים, אני אומר: טייסת קרב. את סדר

הגודל שהם ראו בו.

לנדאן: לא, אבל זה הלא לא רלבנטי כל כך. השאלה היא

הביקוש דאז.

א. שלז: המצרים - אתה אומר - העלו שהם

רוצים שמים - שלש טייסות. יפה, כואו נביד לרבע,

אין לי את הניירות לגבי עיני, אני מדבר מזכרון --

לנדאן: אין מה יומר.

א. שלז: זה צריך לראות בשכילי לפחות. לא שאני לא סומך

על מה שאמרת מצטט, אני צריך לראות, וגם את

הידיעות האחרות, גם את מה שאמר המקור באותו זמן. לנדאן, יכול להיות שהוא

אמר: הם מכשפים עכשיו שמים-שלש, זו החחלה, כי זה סוג כלי שהרוסיים לא נחנן

להם אף פעם עד אז. יכול להיות, לנדאן, שההפיסה היתה בהחחלה שמים-שלש.

אבל כוא נביד אפילו שהיתה שמים-שלש באמת ושהם השכו באותו זמן שמים-שלש

יענה. אז קודם כל, לא היו שמים-שלש במצרים. (ב) עובדה שהם גם לא תקאפו בעומק.

ידין: זה לא מעניין,

א. שלז: בסדר. אנחנו הגענו להערכה - אתם יכולים להביד

ממצא

מוטעית, אמצא יכול להיות, אני לא חושב - המצורם כאשר הזמין שתיים-שלוש סייסום -
אולי חיעזרו כחומר שנחמד לכם עכשיו, גם לא ידעו איזה סוג מסום לבקש.

אחרי כן רשמה רבא

המצרים אפילו לא ידעו איזה סוג מטוס לבקש, מבחינת הידע שהם הלכו אחר לדרישות, אם לא ידעו איזה סוג מטוס לבקש, הם לא ידעו איזה סוגי מטוסים יש בכרית המועצות, אני לא בטוח שבשלב ההוא, וזה טוב, לא מתיחס למברואר, הנייר שנחתי לכם, הסקירה מהיחסת לפכאואר, שהם היה להם כבר ברור עד הסוף;

- שתי סייסות עונות

אם זה באמת עונה . עשינו בחינה די יסודית והגענו להערכה - ש 3-2 סייסות לא עונות ויצטרכו יותר, אנחנו הגענו להערכה שונה קצת, אבל כמציאות גם לא היו להם 3-2 סייסות. אילו היו להם 3-2 סייסות, ארוכות סווח, הייתם יכולים להציג את השאלה, זה לא היה בכלל, זה לא היה כמצרים.

י. ירין: אני רוצה לעבור לאיזה נושא אחר, שהוא

נושא די מרכזי, הוא קשור כבעיה התרגיל.

לנו נמסר שבשלב מסויים, אחרי טרוסיה, כבשה את צכוסלובקיה בהונאה תרגיל, כאילו קם צוות מחקר שתוציא מסקנות בקשר לזה - שאחת מתחלשות ההונאה הרוסית, היא כיסוי להתקפה על ידי תמרון או תרגיל. מה אתה יודע על הנושא הזה, על המחקר הזה ובאיזה מידה זה השפיע אחר כך על המתשבות שלנו בזהירות הדרושה כדי לטפל בעובדה ששם נערך תרגיל כל כך גדול?

א. שליין: אתה יכול קצת להשכיל אותי בנתונים שאני

אוכל להזכר פשוט.

י. ירין: נמסר לנו ע"י 848 א"מ בן-פורת, הוא אמר לנו -

שכזמנו, הוא הפנה אז את תשומת הלב של יריב

- שהנה בעצם מה שעשו הרוסים בצ'כוסלובקיה, שהפתיעו אז את כולם, כי זה נעשה חתח מסוה של תרגיל. והוא אמר לנו - שהוקם אז צוות שנתמד שהקר את הבעיה הזאת ואת המסקנות שיכולות להיות. הוא לא הצליח לאתר את המספך הזה למרות שהוא אמר לנו - שהוא שאל גם את יריב ועור כמה אנשים, ואמרו לו - שהם זוכרים שהיה דבר כזה. השאלה שלי פשוט: האם אתה זוכר קיום

דבר כזה?

א. שליין: אני לא, זוכר, אבל זה לא אומר, שזה לא היה.

אני לא זוכר שמישהו ממאנשים שלי היה שותף.

ישיבה ס' (בקר)

- י. יריין:
אתה לא זוכר?
- א. שליו:
אני לא זוכר.
- היו"ר אגרנט:
לא שמעה בכלל על זה?
- א. שליו:
אני שמעתי על צ'כוסלובקיה, אבל לא על צרות.
- היו"ר אגרנט:
אתה לא זוכר שהוקמה ועדה וחוצא מספר והתיחס לתשרון בקנה-מידה גדול, כחמראה של כוננות, או למען הסתרת כוננה למלחמה?
- א. שליו:
אני לא זוכר א' נייר כזה. אני גם לא זוכר.
- היו"ר אגרנט:
אני לא בטוח אם זה התיחס רק ל-848.
- יריין:
לא, הוא אז היה כתפקיד אחר. הוא אז היה, נדמה לי, עוזר לאיסוף.
- א. שליו:
כאיסוף הוא היה בטח. אבל אם מותר לי להגיד מילה סביב הנושא של הרגיל.
- י. יריין:
אני עוד לא גסרתי. אני רצייתי פשוט בעניין זה שאלה? האם אתה זוכר בעניין זה או לא?
- א. שליו:
לא.
- י. יריין:
זוהי הבעיה. כי פה הבעיה הזאת של הרגיל. בסדר יש לי תשובה - שאתה לא זוכר. אנחנו עוד לא קבלנו את המסמך הזה.
- עכשיו שאלה אחרת קצת.
- א. שליו:
האם סביב הרגיל מותר לי להגיד מילה¹ - לא הרגיל הנוכחי, אלא שאלה של הרגיל.
- אני חושב שעד כמה שאני זוכר, הקונצפציה באמ"ן הייתה - כל הרגיל, איסוף צריך להתיחס אליו באופן הכי מלא קודם כל ולאסוף את הכל מכל הסיבות. אפילו מסיבה זו שמדרך תרגילים אתה למד הרבה. מנחינה הערכתית, אני לא חושב שאקונצפציה באמ"ן הייתה - שרגיל שווה אוטומטית אפשרות של מלחמה.
- י. יריין:
זה לא מוכרח להיות אבל זה יכול להיות.

א. שלי: אני לא אומר, שזה לא יכול להיות, אני אומר -

גם לא דומה רובמה צ' כוסלובסקיה לנתונים פה

במזרח-התיכון. ספוי שם היה צריך לרכז כוחות. התרגיל יכול להיות כיסוי נגיד לרכז
 כוחות. אמ הכוחות נמצאים, ברובם הגדול, מראש בקרבת הגבול ויכולים, אם יש החלטה
 לעבור למתקפה, בלי שצריכים לעשות בדרך כלל הרבה הכנות בשטח.

נקודה אחרונה שאני רוצה להגיד - המחשבה הזאת

שאולי התרגיל הוא איזה שהוא כיסוי, היא לא נעלמה מעינינו. גם בפעם הזאת היא

לא נעלמה מעינינו, ואני אפילו ציינתי את זאת כאפשרות כפוי ראש-הממשלה.

כאשר אני התקשתי מראש אמ"ן, לייצג אותו, להופיע במקומו ב-3 לאוקטובר לפני ראש-

הממשלה, הזכרתי אפילו את הסמילה הזאת של - בכיסוי של תרגיל - שאת הנושא הזה של

כיסוי כתרגיל, הזכרתי זאת. לא התעלמנו מזה. עכשיו, מספר התרגילים בפצרים, דרך

אגב הוא די גדול. בשורה התחזוזה, לפי שעתי, צריך לנתון את כל הידיעות. אאג

אסור להתעלם, לא מידיעות על תרגיל ולא מדברים אחרים, אבל לראות, מבחינה הערכית,

תרגיל שמחסיים אליו, אוטומטית כהתראה למלחמה, אני תושב שזו לא הייתה הקונצפציה

באמ"ן.

י. ירי: אני לא אמרתי את זה בכלל. לא אמרתי - שחרגיל

זה אוטומטית מלחמה. אלא שנאמר - שאחז מאפשרויות

ההזנאה, היא יכולה להיות תרגיל. שוב אני לא רוצה כרגע להכנס לויכוח, אני הלא שואל

שאלה לדברים שאמרתי. זה שהיו הרבה תרגילים, זו לא תשובה. זה היה אחר התרגילים

הגדולים ביותר שאין. היו בלי סוף ידיעות. אנחנו הלא הולכים צעד אחר צעד, לפי

ידיעה. הייתה התראה כזו, הייתה התראה כזו, היה ; וכו' וכו' וכו',

לא מצאנו, אני לא מצאתי ביסוי בלקטים של השבוע לפני המלחמה, איזה חשד, חשש מצד

הסוריעין והמסונים עליהם - תשמעו, נכון שיש לנו ידיעות על תרגיל, אבל אנחנו

גם שקלנו את האפשרות, מחוץ הנסיון כעבר, ובכלל מתוך זה, שסא התרגיל הזה יכול

להיות גסכיסוי למלחמה, והגענו לידי מסקנה - שלא. לכן שאלתי - אם היה ידוע על

המחקר הזה. זאת הבעיה לא שזה עצמו אוטומטית.

א. שלי: זה כחוב בדברים שאני אמרתי לראש-הממשלה

לפני חודש. אם אחז רוצה אני אקרא את זה.

י. ירי: אני זוכר.

ישיבה מ' (בקר)

בכנצל.

אחה מסכים שהרגיל עושה שני דברים.

א) הוא מקל על הצעד השני לעבור למתקפה.

ב) הוא גם מחליט את אמצעי ההתראה. מפני ~~אמצעי~~

שכמה סימנים נמצאים ממילא. אחרת, לולא היה הרגיל הם היו סימני התראה.

ואילו כשיש הרגיל ~~אמצעי~~ אחה לא רואה שהם דוקא מחקיסים?א. שליו.

הסורים למשל, עברו למלחמה בלי הרגיל.

לא היה הרגיל אצל הסורים.

י. ירין:

זהו בדיוק העניין - שאחם, פה זו כבר לא שאלה

אלה הערה לדעתי, אחם יותר מדי מנסים לעשות

מועיות מדברים שבכלל יכולים להיות טראש. יכול מאד להיות שתקוצצפציה היחה -

פה בסוריה אנחנו לא נסורה בכלל כהרגיל, כי מפילא הכוחות נמצאים כל הזמן

בשטח פמש. פה במצרים יש לנו בעיה אחרת. אמנם כל הכוחות שלנו על הקו, אבל אנחנו

צריכים להביא עדיין אמצעי גישור בכסדיות גדולות, צריכים להביא הרבה מאד

משאיות, צריך לפתוח דבר. לכן, פה נעשה את זה כחסרון. פה הם פותחים מזה,

לא מוכרחת להיות חוקיות בדברים האלה פה דפה, זה לא מדע.

א. שליו:אני לא א דברתי על ~~אמצעי~~ מצרים, דברתי על סוריה.בכנצל:

דוקא שתי הכחינות שאני אמרתי קודם - מערך חירום

עושה בערך אותו הדבר כמו הרגיל. זה האקויוולנט

של הרגיל.א. שליו:

לפי דעתי, מצרים יכולה לעבור למלחמה גם בלי הרגיל.

יכול להיות שהיא חשבה, שהיא צריכה את ההרגיל

לכיסוי של כמה דברים. בהחלט יכול להיות. אני לא אומר שלא. אני אומר - שהאלמנט

הזה של כיסוי...

י. ירין:

היא לא יכולה לעבור בלי הרגיל.

מפני שאחד הדברים הפכריעים שהם עשו בימים האחרונים,

זה קידום הדושינות מקאתיר, שזה לא היה במערך הרגיל שלהם שם. קידום אמצעי

הגישור ויש ידיעות ברורות על הדברים האלה. גיוס מילואים, כיסול חופשות,

קידום מפקדות. קידום סאט 6, שאלה דברים שכאופן צורמלי, בימים הרגילים, -

זכרון היו להם כוחות - אבל זה לא היה זהם כשם ששבו על זה. אנחנו נתחיל להזיז

את הדברים האלה, הם יהיו חשודים, אז אנחנו נעשה את זה תחת חסרון. וראי שיכלו

ישיבה ס' (בקר)

י. יריין:

לעבור את התעלה, אבל לא היו להם כל האמצעים.

א. שליו: בתחלט יכול להיות. אני אומר - בתחלט יכול להיות.

י. יריין: טוב זה כבר ויכוח בעצם השאלה היא...

א. שליו: הם התכוונו לפי דעתי ללכת למלחמה, ואנחנו נחננו

אח זה גם בעבר, בלי להזיז כלום קודם. אגב,

10 הגשרים באפריל, הובאו לתעלה ונמצאים שמה. אני לא יודע אם זה נכון

או לא נכון, אני לא סתיחס עכשיו לשאלה.

י. יריין: אבל יש לכם אחר כך אמצעים נוספים מ-848.

א. שליו: חטיבה אחת.

י. יריין: ואמצעים נוספים.

א. שליו: אני מסכים, אני לא אומר שלא.

נכונת: השאלה, לא אם יכלו לעבור למלחמה אולא, אלא,

אם יכלו לעבור למלחמה בהתאמה. זאת השאלה.

וההפתעה התאפשרה רק ע"י התרגיל.

א. שליו: יכול להיות שבדיעבד התרגיל פלוס צעדים הסתרתיים

שהם נקטו בהם, הקלו עליהם להשיב את ההפתעה, יכול

להיות. אני רק אומר - האפשרות הזאת של כיסוי בתרגיל, היא לא נעלמה מעינינו.

אנחנו, אני הצגתי את זה כמילים האלה בדיון עם ראש הממשלה, ואם רוצים שאני

אמצא את זה אני מוכן להסמיע את זה.

י. יריין: אולי תצטט את זה. אני הייתי רוצה לדעת.

היו"ר אגרנט: זה מסמך 57 אני אצטט את זה (מצטט מסמך 57)

אחה כל הזמן מדבר על התרגיל.

המשך דבריו רשמ א.י.

כן. טוב, זו כדיוק הכעיה, זה לא התשובה לשאלה.

יריין

אמה גם אמרת מבחינה טכנית הם יכולים כאמצעות מערך זה (כיתום לסוריה) ללכת בהחלט למחקפה.

אגרנט:

הבעיה שאני רציני, קיבלתי את התשובה, היא לא הדברים האלה. זה נכון שיש אליבי לכל דבר.

יריין

מפתח

אז בטח לא השפתי שאני צריך ללכת לוועדה חקירה.

סלון

לא, אליבי לראש הממשלה.

יריין

אילו הייתי רוצה אליבי, הייתי אומר שיש ארבע

סלון

אפשרויות:

רבע, רבע, אני לוקח את המלה הזו בחזרה. אני

יריין

לא התכוונתי אליבי כמשמעות המשפטית. התכוונתי

לומר שבאמת האפשרות הזו, אתה אומר, אני התכוונתי לשאלה שלי במשהו אחר, אם,

ואתה נתת את התשובה - בברק העניין הזה של ~~ההחלטות~~ ההונאה כאמצעות, אתה סבין,

עד כדי כך שפה באמת רצו לאחר את כל החריגים שהם באמת חריגים כלפי חסרון

רגיל והם אומרים את הרשני; התשובה שלך שנכאן הדבר ואין חריגים כאלה

שאומרים שהרגיל הזה הוא כיסוי זה בעצם העניין. אני ~~החלטות~~ חוזר

לשאלה הראשונה שקיבלתי תשובה.

פשוט נאמר לנו על ידי עד חשוב שהיה העניין

הזה פעם כאילו מישהו התריע שזה אחד האפשרויות הרציניות ← אני את המספר

הזה עוד לא קיבלתי - לבן אייתי רוצה לרעה אם אתה זוכר.

אינני זוכר.

סלון

אני רוצה לשאול בעניין ההרגיל מצד אחר לגמרי

לנדוי:

לנדוי:

ראיתי בסיכום מ-4 באוקטובר שאתם אומרים לעת עתה יש בכלל רק שלבי הכנה לתרגיל - אתם אומרים את זה קצת בתפילה, אתם עוד לא רואים סימנים של תרגיל על גבי הקרקע. האם בשני הימים האלה מ-4 עד ה-6 לאוקטובר בכלל הסבב הזה השתבץ? האם היו פה תנועות אופייניות לתרגיל? או האם כל זה נשאר רק בגדר תרגיל הסוואה? זאת אומרת שהם מוציאים על תרגיל סכלי לבצע את התרגיל?

טראה, קודם כל, הם הזיזו כוחות.

שלו:

עד מה? מפני שאתם בעצמכם אומרים עד עכשיו לא היתה תנועת כוחות.

לנדוי:

לא, היתה תזוזת כוחות.

שלו:

(אתם אומרים)
אתם אומרים "כמסגרת התרגיל/באותו יום"

לנדוי:

בוצע עד עכשיו שלב ההכנות בלבד. שכלל קידום כוחות."

הסברתי לך, אנו חשכנו שהתמגיל הזה כדוגמת

שלו:

תרגילים אחרים יכולול שלושה חלקים שחלק אחד

יהיה - הכנות, נקרא לזה, כולל הזזה כוחות, חלק שני שהוא תרגיל קשר

שראינו אפ"ר שיתנהל בצורה שאנו לא יודעים עליו, אולי/אל תוסיף;

חלק שלישי - עם כוחות. דכיזיה או שהיים, כפי שזה היה בתרגילים קודמים.

אבל בענין קידום הכוחות אני חושב שאמרנו בצורה חכי מפורשת ונדמה לי,

כלי שאני מצטט, שבדברים שלי לראש הממשלה אמרתי שזה לא מדברים בטלפונים

אחד עם השני, אלא יש קידום של כוחות ויש כהחלט סבב, איך אמרתי את זה שם -

"שהחיים בהחלט לא שגרהיים".

זאת אומרת שהיה קידום כוחות ביומיים האלה

לנדוי:

מ-4 עד 6 באוקטובר?

אחה תופס אחי בשאלה של תאריכים.

שלו

לא, מפני שפה זה אופר משהו.

לנדוי

אני מכין מזה שאחם ~~ממשהו~~ בארבעה באוקטובר

עוד תוהים שזו לא התפתחה טיפוסית של הרגיל. האם אני מכין את זה נכון?

ב-4 באוקטובר, אנחנו לא חשנו, אני מניח,

שלו

ב-4 באוקטובר, את הכיסוי של השלב השני של התרגיל.

זה הנקודה שלך.

כן.

לנדוי

את השלב השני של התרגיל עוד לא חשנו.

שלו

האם חשם אוחו ב-6 באוקטובר?

לנדוי

עד כמה שאני זוכר לא.

שלו

זה דבר משונה. כי ב-7 באוקטובר התרגיל כבר

לנדוי

צריך להסתיים.

כן, אבל אנחנו, ב-6 באוקטובר כבר היתה מלחמה.

שלו

ב-4 לאוקטובר אנחנו לא חשנו לא את,

עד כמה שאני זוכר, חשנושיכול להיות שמבצעים את השלב השני של התרגיל

מבלי שיש לנו מספיק ידיעות. היו לנו אגב, גם ידיעות ב-5 לאוקטובר

על דבר קיומן של התרגיל. אבל העבודה הקשורתית שאומרים - אני זו הנה

ואני זו הנה, כחלק מהרגיל, לא היה עד כמה שאני זוכר ב-4 לאוקטובר.

זה לא היה עד הסוף?

לנדוי

זה לא היה עד הסוף, ואנחנו במחשבת תהינו,

שלו

שלך:

החלטנו בכעיה הזו ער כמה שאני זוכר, וראינו כאפשרי שהתרגיל מתנהל בצורה שמתנהל/בצורה שאנו לא יודעים אליה. זאת אופרה בתעכורה שאין לנו את התוכן שלה.

לנרני:

אז המסקנה היא שזה מחליש את כל, נאמר שאתם כלעתם את הפחיון הזה של תרגיל. זה היה צריך בכל זאת להיות עוד מומנט שהיה צריך להאיר את החששות שלכם. אמנם הם אופרטים תרגיל, אבל אין ידיעות שהם עושים תרגיל.

שלך:

אני חושב שהיא האיר בהחלט. כשום פנים לא התעלמנו מזה, ואם תרצו, תקראו לאנשים.

לנרני:

את המומנט הזה אינני מוצא בכתובים

שלך:

איזה מומנט?

לנרני:

שפה יש משהו חריג שאמנם הם אופרטים תרגיל אבל אינם עושים תרגיל. פה יש לזה סימן רק

כסיכום השכועי.

יריין:

עדיין שאלות על התרגיל.

אגרנט:

אולי נעשה עכשיו הפסקה.

אחרי כן אא.

יריין.

אני חוזר לצערי הרב לענין התרגיל. ושוב, אני רוצה

להסביר. אני שואל אלה על דברים שמישהו אמר לנו

מ-848; ע"י

אחרת. נמסר לנו למסל תיק של מאה ידיעות/מסמך 848, שלפי דעתו יש בהן אופי

התרעתי. לקחתי קודם אחת כחור דוגמה, אבל יש תיק של מאה. וסענתו היא שכל מאה

הידיעות שהוא הביא שם הן ובאף אחת מהן לא גזכרת

מפילו המלה "תרגיל", לא נאמרה המלה "תרגיל", ובכלל אין שום זכר לתרגיל במאה

הידיעות בלי בכלל מושג של תרגיל. מה התגובה שלך לדבר

הזה?

א. שלר:

אני יכול לענות באחת משתי דרכים, או שאחס יכולים -

אינני אומר חייבים - להאמין לי שעברנו ברצינות,

כיסודיות, כחננו כל דבר ודבר. או יש לכם דרך אחרת: להביא את כל הידיעות על

השולחן, לקחת את כל האנשים שעסקו בזה, לשים פה צוות, ולבדוק ידעה-ידיעה.

יריין:

זה מה שאנחנו רוצים לעשות.

א. שלר:

אז בואו, בבקשה, נעשה. אתה מדויעא ידיעה ואומר:

יש לו מאה ידיעות - - -

היו"ר אברנט:

אולי בשלב זה, כדי להקל עליך, אני רוצה להזכיר

שלוש ידיעות מאותו יום שהוא המציא לנו, בין מאה

הידיעות האלה. מה-2 אצאצא באוקטובר (אגב, זה לא היה ב-4 שהוא אמר שהוא חתום

על התרעה, אלא ב-2 באוקטובר), וזה בהתחשב בידיעות האלה: אחת מהן היתה

שהריכוזים הסוריים (זה כיחס

לסוריה) נמשכים זה כמה ימים כחזית כאופן מיוחד שלא היה כדוגמתו. רוב היחידות

הרוסיות פוערות סקסמן הרגיל לחזית. הצבא נמצא כמצב כדוגמת עליונה; אי-אלה

קצינים אינם שוללים את האפשרות שבקרב יפרוץ עימות עם ישראל. זה מספר אחר.

(זה כבר הזכרנו) קודם. שם הוא מזכיר גם: ... עשתה צעדים מהירים, כיניהם שיגור

הדביזיה וביטול החופשות וביטול מכתבי הדרגות, שזה הוא אמר שכלל לא היה אף

פעם דבר כזה...

א. שלר:

מי אמר? המקור?

היו"ר אברנט:

848 אמר.

א. שלו: אמר בוועדה?

היו"ר אגרנט: כוועדה. הוא הכיבא את שלוש הידיעות האלה.

והדבר השלישי אני חושב היה הזזת כוחות וצירוד, אני חושב, כמות גדולה של רכב ותחמושת למספרן סואץ, במספרן סואץ, עסקה וצירוד, תחמושת.

היתה עוד ידיעה אחת על הזזת ספונה קצינים של 32 אחרים של המודיעין המצרי, גם כן עם שש סירות מנוע, שוב מאלכסנדריה לאותו מקום, במספרן סואץ. הוא ציין שהמקום הזה היה מחוץ לאיזור התרגיל.

ידין: אם פותר לשאול את היו"ר: זאת שאלה שאתה שואל, כוועדה

אניברדוק אינני רוצה מכחינתי ברבע זה להיכנס

לאבלואציה של ידיעות, אלא לחזור לבעיה כולל. בשאלה שאני שאלתי לפי הטענה שלך ככלל נאמר שלפחות במאה לא מדובר על תרגיל. מנין בכלל נולד הרעיון של תרגיל? הוא אומר. שם כל הידיעות הן בכס"א, ידיעות של אמה. אז רצייתי להבין כרגע, לא לבחון כל ידיעה בפני עצמה (זה - בבקשה), אלא איך בכלל נולד הרעיון הזה של התרגיל כאשר כל הידיעות של 848 בעיקרן - האלה, אינני מדבר על כל מיני שפחות עם סוראים - הן ידיעות בכס"א שלא מדברות על תרגיל אלא הן פקודות אמה?

א. שלו: אני מוכן להביא לכם אה (אין לי פה) את הידיעות מכל

הסוגים שמדברות על תרגיל,

אני מוכן להביא לכם, אם אתם רוצים. עכשיו, יואל בן-פורת - - -

ידין: אני יודע. אני יודע שיש ידיעות על תרגיל. אלא

השאלה היא מה האינטרפרטציה שלכם אז (היום אתם אומרים

הזנאה) שלמרות שזה תרגיל, פאה ידיעות ואינן מדברות

על תרגיל אלא מדברות על אמה?

א. שלו: אם אתה רוצה, אני מוכן להסתכל במאה הידיעות. ויותר,

נביא הנה צוות ונבדוק את זה אם אתם רוצים. כי חראו,

למשל, אם יש חוליה של כשתון מצריה ע', קהיר והיא מדווחת על הזזתה של 7 טנקים -

היא לא אומרת מדווחת תרגילאם או לא תרגיל. היא לא יודעת אם זה תרגיל או לא

תרגיל. אינני יודע אם זה מופיע במאה שלך או לא. אינני יודע מה מופיע במאה.

אנזיכול להגיד לכם שכל הידיעות נברקו, כולל עם 848. אינני יודע אם יואל
כעצמו את מאה ידיעות האלה ראה אז או לא ראה, ומה הוא עשה.

ידין: הוא לא חייב לעשות - - -

א. שלן: אני לא אומר שהוא חייב, אבל הוא גם לא חייב עכשיו

לכוא ולהגיד את מה שהוא אומר, אבל עכשיו הוא

אומר את זה.

ישכנו ובחנו ביסודיות הסכססמליה שאנחנו מסוגלים

ככני-אדם, כולל גם עם איש בכיר של 848 שהיה בצוות, ובחנו לא מאה ידיעות...

אינני אומר שכחנו מאה ידיעות בכל דיון, אבל היו יותר ממאה ידיעות ליום.

מה מדובר בימים, היו לפי דעתי אלה. נחתי לכם רשימה של ידיעות, נדמה לי בסדר

גודל של ענף 5 וענף 6 יחד בסדר גודל של 800-1000 ידיעות ליום אני חושב.

בענין הרגיל היו ידיעות חזקות למדי, כולל אפילו אותן שאתה מדבר עליו.

גם הוא דיבר על הרגיל. אבל אני מחייס כרגע ל-848,

היו ידיעות חזקות, ואפשר לספק לכם אותן. אם אחס רוצים גם לשים את כל אלה

הידיעות של כל יום מה על השולחן אלאאאא מה ולכתובן - גם את זה אפשר לעשות,

אני לא אומר שלא.

ידין: אתה עונה לי על השאלה. אני מקבל את החשבה שלך.

הסכרתי לך מראש שאני שואל את השאלות בעקבות דבר

שנאמר, ואני רוצה לדעוך את המצב. הוא נא ואומר כךצא. אני מכין את החשבה

שלך שהיו עוד ידיעות. נחא לי את החשבה. אינני אומר כרגע אם קיבלתי או

לא קיבלתי את החשבה. השאלה היתה אם/מאה פקודות בצופן על אמת - איך זה מסתדר

עם התרגיל. אז אני מכין את החשבה.

א. שלן: אני רוצה להסביר עוד דבר, אם מותר לי. כשיש

הרגיל, בשלבים הראשונים שלו בדרך כלל, כששולחים

כוחות וכו', לא אומרים ששליחת הכוחות היא כהרגיל. זה גם היה ככה קודם.

ידין:

כרור.

א. שלר:

אם מותר לי אג - אני חושב שלשופט לנרוי בנקורה

אחת לא עניתי בישיבה הקודמת. אני רואה כאן ב-4

בחודש צבעוני שלנו, מאותו יום. ואסור כן שאנחנו מניחים שהחטל'ג יתחיל ב-5

בחודש, לא היינו שקטים, שלא תהיה פה אי-הבנה. שהתרגיל הסקסי ללא ביטוח יתחיל

ב-5 בחודש, אם משהו פה חשב שכאולם הימים אנחנו היינו שקטים - - אחס טרעיס

מאד. עברנו ימים ולילות, והתחבטנו, ולא היו לנו חשוכות להרבה דברים, ועשינו

נסיגנות לדעת. ב-3 לחודש למשל התבצעה גיחה צילום, לפרותשהיה מצב רגיש מאד והיו

שיקולים בעד ונגד לא קלים. היא התספספה בגלל המצלמות, וחזרו עליה ב-4 לחודש.

זאת דוגמה של צעדיקסאני אומר אותם (אינני אומר את כולם) גקסנו מסום שלא היינו

שקטים.

ידין:

טוב. אחת פה נכנס לבעיה אחרת לגמרי, שאינני רוצה

כרגע להיכנס אליה.

א. שלר:

אני לא נכנס, אני רוצה להשיב.

ידין:

לא. אחת נכנס לבעיה אחרת, שאני רוצה לשאול את

האלוף זעירא בעצם, לא אותך: אם כאמא אתם כל כך

לא שקטים, ואם כאמא יש לכם הרגשה שמהו פה לא פאה אחוז בסדר - האם (את זה אני

אשאל אותו, כי הוא אחראי כלפי הרמטכ'ל) - לא חובת אמן במקרה כזה לבוא ולהגיד:

לא סבירות צמחכה מאד או סבירות צמור-צמור-צמור (אינני מצטט אותך כרגע), אלא

לבוא ולהגיד: רבותי, אנחנו לא שקטים, אנחנו חושבים שזה לא סביר, אבל

אנחנו לא שקטים.

א. שלר:

אני חושב שהוא אמר את זה ב-5 בחודש בבוקר.

ידין:

בסדר, אני אשאל אותו. לא על זה, אתה מדבר על 3, על 4.

עכשיו שאלה אחרת. אחד הדברים שמטרידים אותי, ואני

עוד אשאל טוב, כדי שלא תחשוב שהכל סכרון אליך. אני יודע שאחא אמנם דרג חשוב, אבל

לא היחיד: איך נולד הרעיון בצה'ל בשבת, 6 לאוקטובר, שהמצרים יתקפו כשש בערב,

ככה פתאום לא שמים לב לכל הידיעות של [] הזה, ככלל, כהתרעה אומרים הוא לא שווה, אבל פתאום כשהוא אומר - פתאום זה נהיה שש בערב, ואני רוצה להסביר לך למה אני שואל את זה. בידיעה ומקורית שאני קראתי מדובר "לפנות ערב", "לפני השיכה". באותו זמן באוקטובר חשיכה הייתה ב-1700 קודם כל, ולא 1800, סתם חשיכה פיזית הייתה ב-1700, או רבע-לחמש, למה פתאום שם ידעתם, בהתייחסות בדיוק כל אחר קרא, אבל כשהו מגיע, אנחנו שומעים איזה מפקד חשיכה אומר. אמרו לי בהתחלה "שש בערב". איך פה נולד?

(ב) אפילו אם היה כתוב שש בערב, לאור ההערכה []

[] - יכול להיות שזה שמים אחה'צ, אבל כל זה אני שואל בגלל

דבר אחר לגמרי: פה סיפר לנו מפקד חיל האוויר שכזמנו היה איזה תרגיל במסכ'ל לפני כשנתיים (ב-1970) למתקפה כוללת של צבאות ערב, והוא שיחק שם בתרגיל הזה את חיל האוויר של האויב, הוא הגיע אז למסקנה שמבחינת ביצוע המשימות של חיל האוויר המצרי הם חייבים בכל מקרה, איך שזה יהיה, הם פתוייכים לקבוע שעה ש' שלהם בערב בסביבות 3 אחה'צ, לא מאוחר משלוש אחרי הצהריים, כי אחרת אם לא יוכלו... הוא הסביר לנו את זה/למרות הידיעה הזאת על שש בערב, לחיל האוויר ככל זאת הוא נתן כבר הוראות יום קודם שהם יתייחסו לשעה שמים-שלוש, האם/אותו תרגיל (סוף-סוף) לשם מה עושים משחקי מלחמה במסכ'ל? - כדי להפיק לקחים) כשהגיע ידיעה זו [] משהו ניסה לעשות את האבלואציה המקצוענית איך להעביר את הידיעה הזאת לצבא - לקח בחשבון שזה לא הגיוני שתחילו בערב? אולי בערב יתחילו את הצליחה, יש לנו מרוטוקול, אני יודע מה שאמר שר הבטחון בישיבה זו או אחרת, שהייתה קונצפציה שלמה. הם רוצים בלילה, וכו'.

אבל שחיל האוויר לפחות יתחיל כשעה אפס יותר מוקדם. השאלה שלי: אם זה נלקח בחשבון.

א. שלן: לא חיפשתי את התרגיל הזה, יכול להיות שיש בו עוד דברים

מעניינים, נדמה לי ששמו "אבן גזית", אני לא מצאתי אותו

כי הוא בארכיון צה'ל, עכשיו נחזור לאותו יום, שש בערב - אתם לא מוצאים את זה בניירות של אמן, אם תקחו את הצבעוני שיצא ב-6 לחודש בבוקר - לא מדובר על שש בערב, נאמר "לפנות ערב" או "בשעות אחה'צ" (יכול להיות שלפנות ערב), אבל לא מדובר על שעה שש, כתוב: לקראת אור אחרון, לא מדובר על שעה שש, אנחנו לא כתבנו ליהודים שעה שש, הידיעה הזאת כולה, עד כמה שאני זוכר, הלכה במקביל לציונות השונים, לגורמים השונים, מי הכניס את השעה שש - אני לא יודע, אני לפחות כששמעתי מראש אמן

שהוא שמע את הידיעה לפני וצלצל לי מהכיתה - הוא אמר לי אומר שעה שש. א

היו'ר אגרנט:

מיאמר לך את זה?

א. שלון:

ראש אמן. עד כמה שאני זוכר - - -

לנדוי:

הוא לא אמר. הוא אמר "לפנות ערב".

א. שלון:

אני לא אומר מה הוא אמר. אני אומר מה שנאמר לי לרובמה,

אני אומר א עד כמה שאני יודע הסוסד במקביל סלפן או

הודיע גם ללשכה רה"ם, גם לשר הנסחון וכו' (ואינני יודע מי אמר לרמטכ"ל, מאיזה

צינור זה הגיע אליו), אבל הידיעה עד כמה שאני יודע היחה על שעה שש. למה שש -

אני לא יודע.

היו'ר אגרנט:

אתה שמעה מראש אמן שזה שעה שש?

א. שלון:

כן. עד כמה שאני זוכר - אני שמעתי מראש אמן שסלפן לי

ואמר: השמע, יש ידיעה האומרת שעה שש. אני חוזר: אנחנו

כציר שלנו כפי שאתם רואים לא כתבנו שעה שש. כתבנו: לקראת אור אחרון.

היו'ר אגרנט:

בלקט שלכם.

א. שלון:

בלקט שלנו לא כתבנו שעה שש. כתבנו: לקראת אור אחרון

ב-6 לחודש.

עכשיו, אנחנו מחרגילים קודמים של האויב, של המצרים,

ראינו אולם שתי שעות ש' שננוה. מחרגילים, שעות ש' שננוה למתקפה.

אח"כ רשמה א.ג.

לפני כן רשטמן א.א.

האחת, בבקר. ואז הנחנו לפחות, כדי לתת לחיל האוויר/את סלוא היום, את
 סלוא שעות אחר האור לחקוף ולעשות אז את הצליחה בשעות אור. וראינו
 כתרבילים שעה שין שניה בשעות המאוחרות של אחר הצהריים, לפנות ערב,
 כשנחתים זמן קצר יחסית לחקיפה אווירית ע"י מטוסי קרב, מסטיכים את
 החקיפה האווירית בלילה על ידי מפציצים ומבצעים את הצליחה בלילה. ז"א,
 ענין זה של שעות השיץ היה לנו לא רק מתחושתו של מפקד חיל האוויר, כצובמא
 שאתה נתת, כאשר הוא שיחק את האויב, אלא היה לנו גם מתרגילים. אחת האפשרויות
 אחת משתי האפשרויות היתה לפנות ערב, זמן קצר יחסית לתת לחקיפה אווירית
 ובהמשך מאאאאאאא בלילה להזין/ע"י מפציצים את החקיפה האווירית, ולצלוח.
 זאת היתה אינפורמציה שהיתה לכל צה"ל. אני מוכן
 להראות את זה בניירות. איך השתרכבה השעה שש בדיוק - אני לא יודע. אני
 לא מסוגל לתת את החשובה. אנחנו מכל מקום לא אפרנו שעה שש. אני גם
 מניח - באותו יום נוצרה הסולה גדולה אחרי מאה הכל ואולי היא גם השפיעה
 אף קצת על כלל המעריכים, כי כלם נסעו חיכף ביום כיפור למשרדים ב-4
 בבקר והתחילו לספל בגילגול הדברים ואולי זה גם השפיע קצת. אבל, מאיפה
 צמחה המלה שעה שש - אני לא יודע.

ס.לנדוי: יש עוד שאלה בקשר למה ששמענו מאחד העדים,

שב-12,30 כצהריים נקלטה ידיעה

וזה דבר שניתן מיד

לפני הפגזה במלחמת ההתשה. זה לא נמצא בלוחות האלה השנתיות שאנחנו קבלנו.

לא מצאחי לזה זכר, אלא באותה עדות. האם אתה זוכר את זה?

ח.לסקוב: זה היה ב-11.45 אז גונן קיבל את הידיעה מהאזמא.

י.ידין: הוא קיבל ידיעה מקפ"ן שלו וזה הלך לסד"ת.

הקוד היה שזה קוד שהמצרים

מתחילים לפעול. הזהרו - הם מתחילים לפעול.

ועדה החקירה - 1.1.74
 ישיבה מ' - בקר
 העד: חת-אלוף א.שלי

א.ג.

א.שלי: זה קוד השתמשו בו בעבר
 הרבה לכל סיני דברים חריגים. עד כמה שאני
 זוכר זה לא רק על אש.

י.א.נבנצל: ההודעה נתקבלה ב- 11.30-13.00.

א.שלי: אני זוכר, שאחרי המלחמה סיפר לי קמ"ן פיקוד
 דרום, שכשהוא שמע את המלה הזאת, הוא אמר לכוחות,
 אני חושב, שההנחיה שניתנה בבקר מוקדם יותר בהקשר לכוננוה למלחמה לשש -
 להפעיל מידית, קמ"ן אמר לי את זה שבועיים אחרי המלחמה. זה מה שאני
 זוכר, אם אחס רוצים, אני אבדוק את זה.

לנדוי: השאלה היא אם זה הגיע אליכם וזה חדר לחודעכם?

א.שלי: אני מניח שזה הגיע, אבל זה כבר היה ב-6 לחדש.

לנדוי: טוב, אבל פה כל שעה היתה חשובה.

א.שלי: ב-6 לחדש בבקר - כראית הסטה הכללית, עד כמה

שאני יודע הרפסכ"ל אסף את האלופים בבקר בשש

ואסר. חכר"ה, מלחמה.

י.ידין: המלחמה, בערב.

א.שלי: יכל להיות.

י.ידין: לא יכל להיות. זאת עובדה. לכן, אסחיתה ידיעה ב-11.30

א.שלי: אני לא היתי נוכח, לכן אני אוסר יכל להיות.

ועדה החקירה - 1.1.74

א.ג.

ישיבה מ' - בקר

העד . הת-אלוף שליו

י.א.נבנצל. היו השלכות לגבי הפעלת "שבך יוניס".

שלייו : לי אמר קס"ן הפיקוד - ואני מציע שתשאלו אותו -

שכאשר הוא קיבל את המלה הזאת, הוא חיכף אמר

להפעיל את מה שתוכנן לערב.

לנדוי . השאלה היא, אם כאשר זה הגיע לידיעתכם, האם

שניתם את הערכתם ביחס לשעה. טוב, לפני אור

אחרון, שניתם את זה, זה לא לפני אור אחרון. זה לאור היום.

שלייו : אני מכין את השאלה.

לנדוי : תכדוק את זה וחיתן לנו חשובה בכחב.

י.יריין : יש לי שתי שאלות, וסליחה שאנחנו קופצים מבעיות

אופרטיביות לבעיות הערכות מודיעין אסטרטגיות.

אחת השאלות שנשאלו מה מדי פעם בפעם, וגם על יריינן, זה, שמרכיב די חשוב

בהערכת ה"אינטנסיב" של סימוס כמו סאדאח, זה הפרופיל, המחקר לפרופיל

של סאדאח, איזה מין סימוס הוא.

מה מסר לנו שהיה איזה מסמך בסיסי באס"ן מחקר

שנעשה לפני שנחיס או שלש או ארבע, ע"י פרופ' עבור אס"ן-מחקר,

שהמסקנה שלו היא שמאדאח זה לא שווה אפילו עבכניות.

האם ה"אימאג" של סאדאח, כאדם, שהוא שולט בעניינים

האלה, היה מבוסס על המחקר הכסיסי הזה של האם זה עורכן, האם זה

שוונה?

ועדת החקירה - 1.1.74

ישיבה ס' - בקר
עוד תה-אלוף שלי

א.ג.

א.שלי :אנחנו כענין סאדאט א. העבודה של פרום'

הוא עשה אותה כקצין מילואים אצלנו, על בסיס הידיעות שהיו אצלנו ועל בסיס החומר שהיה בידיעות שלנו, וההערכה נעשתה על אוחו בסיס. הוא לא יכל לעשות הערכה באויר. אני לא זוכר אם השתמש במונחים כאלה.

י.ידין :

אני לא המצאתי את זה. כך נמסר לנו.

א.שלי :

אני מוכן להעמיד לרשותכם את המסמך. אני מדגיש

רק שהוא נעשה על בסיס הידיעות שהיו אצלנו

והוא לא עשה כחוף את זה כאיש מכוון.

דבר שני: אנחנו נתנו גם את כתב היד של סאדאט

לגרפולוג, וזה הכל בעבר הרחוק, עם תכנונה של סאדאט. זה היה נדמה לי

תקופה יחסית קצרה אחרי שהוא נכנס לתפקיד של נשיא מצרים. כהמשך, לאחר

סכן אנחנו נסינו לגבי סאדאט, אחד הנושאים שהבינונו שהוא צריך מעקב

אחריו, זה על סאדאט האיש וללמוד אותו. ראינו השיבות במעקב אחרי סאדאט

האיש. בהחלט, אם אני אסתכל אחרנית היום, היו לנו כמה דברים שהם בכחינת

הפתעות באותו זמן, ביחס לתמונה שהיתה לנו עליו קדם לכן. למשל, אדגים

2-3 דוגמאות, אשא האחת היא, ההצלחה שלו להתגבר על גורמי הכח כחוף

מצרים -עלי סאברי, לדוגמא - וכוסר חפרון שלו לעשות את זה. דבר שני,

למשל, זה גם כטיפול המדיני, בהקשר לבעיית המשבר, שהוא השיב ליארינג

אם אינני טועה ב-7 לפברואר 1971, שאם ישראל חיסוג את הכל, אז מצרים

מוכנה ללכת להסדר שלום. ז"א הוא היה מוכן להוציא את המלה שלום בלי

לוותר על אף אחת מהמטרות שלו.

ועדה חקירה - 1.1.74

ישיבה ס' - בקר

הערי תת-אלוף שלי

א.ג.

בחנו גם את מספר פעמים את השאלה של ההשלכה

של העובדה הזאת, שאדאע עושה גם בכמה דברים שינויים ואולי אפילו
גם חפניות, שאני הדגמתי שהים מהן או דוגמא שלישיה, שהוא אמר לרוסיס:
תלכו הביחה עם הנוכחית הצבאית שלכם, שהוא אמר לרוסיס חוציאו א הנוכחות
הצבאית מסצריס,

אנחנו בחנו, לפי מיטב יכולתנו, על בסיס הידיעות

שהיו ברשותנו, האם יכולה להיות גם חפנית כזאת או יכל להיות אקט שא
קיצוני בכוון של מלחמה, בטעה שמבחינת התנאים הצבאיים אאא שידענו אאאא
שהם מעריכים עדיין לא ממושים, כשעה שמצבו הפנימי הוא כפי שהוא,
וההערכה שלנו היחה - יכל להיות שטעינו בהערכה - ההערכה שלנו היחה
שבשאלה זאת של המלחמה, היות והוא מודע לסיכונים הגבוהים שאא שבה, הוא
לבבי השאלה הזאת בינתיים יהיה זהיר.

י. ירדין. השאלה שלי היא, האם מאז המספר הזה אינני בא

בטענות ברור שפה שהוא עשה אז... - השאלה

שלי היחה, אם מאז שהיה המספר הזה כמספר, היה עוד מספר - לא מיבדקים
אלא עוד מספר - על סאדאע שבא והציג את סאדאע לכל גורמי המודיעין
שלנו אחרת מפה שהצג סאדאע ע"י אז כמוכר עגבניות.

א. שלי. עד כמה שאני זוכר, כמספר, כנושא - לא. אבל,

אני מבקש, ברשותכם לבדוק את זה.

י. ירדין. שאלה אחרונה, האם המודיעין ושוב, אני לא

רוצה להיות אפולוגטי, אבל אני מרגיש שאחה

מרגיש, כאילו שפה יש איזה שאלות כאילו שלנו נגד. לא, אלא כל השאלות
נקודות
הן כדי להכהיר שאאא שהועלו, וזה בא לתת לך אפשרות לענות על השאלה.

ועדת החקירה - 1.1.74

ישיבה ס' - בקר

הערות חת"אלוף שלי

א.ג.

י.יריין . השאלה היא, האם הסודיעין היה ער לעובדה שהצבא

הסורי, למשל, היה מצויד במאה אחוז בציוד א.ב.ר.

באופן מיוחד של גאזים, להבנה נגד גאזים, וכחוצאה מזה - וככה הוא בדיעבד

גם הופיע אבל אני מדבר לפני/שראינו אותו במלחמה ממש - וכחוצאה מזה האם

אמ"ן הוציא התרעה רצינית לכחות שלנו, שכמלחמה עם הסורים או משהו מסוג

זה, יש חשש רציני שהם עלולים להשתמש בגאזים?

אחרי כן רשמה ש.א.

א. שלו:

הענין הזה של אב"ק, של ציוד ההגוננות אב"ק,

עד כמה... אני זוכר, אני סוכן כרצון לכדוק ולהציג

מסמכים, ידענו ואמרנו שאצל המצרים ואצל הסורים יש ציוד ההגוננות אב"ק ~~אצל~~
נתונים על היקפו.

בשאלת ההפעלה היוזמחית של גזים על ידי הצד השני-

עד כמה שאני זוכר, למי מיטב הידיעות שהיו לנו, למצרים היה גז ובכמויות גדולות,
וזו בהחלט אפשרות. אנחנו אפילו ניתחנו ביולי את האפשרות של הקיפת מעוזים בתעלה
על ידי גזים, אנחנו בחנו את הנושא הזה

. ההערכה שלנו הייתה שלסוריה אין גזים. אין נשק כימי.

יריין: זו הייתה ההערכה?

א. שלו: נכון. ז"א השאלה לא הייתה כצורה הזאת. ההערכה

הייתה שלסוריה אין נשק כימי, אבל אולי אני טועה

בזכרון, אני משאיר לעצמי את הזכות לכדוק ברשומתכם. תמונת הכושר ההגוננות הייתה
כהחלט לכולם. התמונה לגבי הפוטנציאל המצרי, כולל סדרת תעופה וכד', שהם יכולים,
כולל ההערכה באיזה נסיבות זה יכול לקרות. ניסינו גם להעריך, כלי לדעת באיזה
נסיבות זה יכול לקרות. לגבי הסורים, עד כמה שאני זוכר, ראינו את זה בסבירות
הרבה יותר נמוכה, או סה"כ זה שאין להם בכלל, או שאולי מתחילים לספל בנושא הזה
של גזים מבחינת התקנים.

יריין:

אני רק שואל את השאלה הזאת פשוט כדי (אני אשאל

בכוא הזמן את האחראים לדבר) לדעת מדוע צה"ל לא

היה מצויד במלחמה לפחות בציוד נגד גזים, אם יבוא אחד ויגיד לי: כן, המודיעין
הודיע לנו שלסורים אין גזים - אני מקבל את החשובה. אז אני אשאל ואומר: דמ
בחזית המצרית? אם אין לך בטחון, אני נוהן לך אפשרות לתקן את זה ככתב. יכול מאד
להיות שאם הודעתם לצה"ל שלסורים אין נשק כימי, ואז הוא יכול להסביר מדוע
לא צייד את הצבא שלנו בנשק אנטי.

א. שלו:

יכול להיות, אבל אני צריך לכדוק. בכל אופן הענין

נראה אמננסי הרבה יותר לגבי מצרים מאשר לגבי סוריה.

לסקוב: צריך גם לכדוק למה במקום שם הם תקפו בציוד גזים

מלא, כפיקוד הצפון, הסורים.

השיטה בכלל אצלם שהם את הפקודות בדבר הזה מבצעים א. שלן:

באופן סלא. ואם תקחו גם היום את זה"ל שהוא מצויד,

יש לי ספק אם הוא יבצע את זה. ז"א - יש לו את הצירוף היום, אני בספק אם הוא

יבצע, מכחינת המנסליות שלו.

אני סדכר כרגע על הסודיעין. אני גמתי. יריין:

אנחנו ביקשנו חומר על רמת ההשכלה של החייל המצרי לנדאו:

מראש אמ"ן, אתה אולי ראיח את זה בפרוטוקול.

קיבלנו משהו. אני הייתי רוצה להיות בטוח שזה כל מה שיש לכם במסמכים.

הכוונה היא מהתקופה האחרונה או בתים האחרונות? א. שלן:

נאמר באותן שנים שעליהן אנחנו מדברים, מפלחמת

לנדאו:

החשה. נושא שני על רמת האימונים של הצבא המצרי

אנאמלגא - גם כן ביקשתי חומר, קיבלנו משהו. אינני יודע אם מספיק או לא, אני

רוצה אצטק להיות בטוח שהחומר שלם.

היתה לי תשובה חלקית לשאלת האימונים. שאלת א. שלן:

האימונים או רמת האימונים - זה כהרבה סדר היה

הערכה שלנו, עם מעט ידיעות.

כן, כן אני חושב שאמר. לנדאו:

לכן, יכול להיות שיש מעט חומר כזה. א. שלן:

הערכה הסודיעין היא שהחטפנו האימונים? יריין:

לפי שאני זוכר, מכחינת כושר בהחלט כן. א. שלן:

על הנושא הראשון מסכימים בהחלט שיש שיפור. לנדאו:

לבני רמת האימונים - התמונה לא ברורה. ז"א - שהם

מצליחים להקיף כוחות יותר גדולים - זה כן, אבל אופן הביצוע, איכות הביצוע. אני

מבין שזה קשה לכם מאד. כאשר אני מתחיל קצה יותר לחשוב על זה מדוע זה כל כך

קשה, היו לכם אנשים , אחדים בכל אופן שאפשר היה לתחקר אותם

על השאלה הזאת.

לא באופן מיוחד, אנחנו קראנו רק כעתון לפני 4 יריין:

ימים ששר הבטחון הודיע באיזה מדרג, כין היחר,

שהוא הופתע מרמת האימונים של הצבא המצרי.

א. שלף:

מה שאני קראתי שהוא הופתע מאפקטיביות הנשק.

הי"ר אגרנט:

הוא הופתע מרמת הלחימה.

ידין:

הוא אמר כמה דברים, אני ציטטתי כרגע את זה בהקשר

לשאלה של השופט לנדאן.

א. שלף:

אני מכין. לענין האימונים: אם היה תרגיל גדול אצל

המצרים - אנחנו ידענו את המהלכים שלו, כעבור כמה

זמן עושים מה זכ', אבל את האיכות של ביצוע תרגיל גדודי או תרגיל חטיבתי, אנחנו

- למי דעתי, אם להיות מדויק - כמעט אף פעם לא ידענו. יחד עם זאת ראינו את חובתנו

לנסות להעריך. סוכנים וכדומה אחד מנושאי החדרון היה הרמה. בכל הערכת מצב, אני

אגב זוכר, נניה בדיון מסכל, השיטה הייתה בהערכת מצב אגב שאנף מודיעין אויב מציג

אויב, ים - ים, גאני כוחות יבשה וראש אמ"ן המדיני וסיכומים, כשאני מציג כוחות

יבשה, אני מסכם ברמה. אני מוכן להביא לכם ניר כזה, אבל זה על בסיס הערכות.

ההערכות היתה שסבחינת התפעול, כושר התפעול הטכני

של מערכות נשק, כושר התפעול של יחידות עד חטיבה - אנחנו חושבים שהם התקדמו באופן

משמעותי. ברמת הוויזיה אנחנו חושבים שיש להם עוד בעיות. זה מה שאמרנו בכוחות

יבשה, לא אויב.

לנדאן:

תבדוק אם יש לך עוד חומר.

א. שלף:

ברצון רב, אני אבדוק.

לנדאן:

שאלה אחת שעליה גם כן כבר דובר עם ראש אמ"ן. זה

היה הענין של שכירת צום הרמארקן, שזה דבר חשוב

לכל הדעות. נאסף לנו על ידי ראש אמ"ן שאנשי המחקר זוכרים שהיו דברים כאלה גם

בשנים קודמות, אבל לודא את זה זה דורש מחקר עד כדי כך באלפי מסמכים, שצא שהוא

חשב שזה לא מוצדק. האם אתה יכול להוסיף משהו על זה? אני אינני רוצה להכניס אותכם

לאיזה מחקרים שדורשים הפעלת עשרות אנשים, אבל מי הם האנשים האלה שאמר את זה, ואולי

אפשר מה קצת יוחר לדייק.

א. שלף:

מה
אני אגיד לך אני זוכר מזמן, כאשר הידיעה עלתה.

זה עלה, נדמה לי, כ-5 לחודש, אני השכתי שתאלץ

שאלה ולכן הכאתי אותה הנה ואני לא מוצא אותה. ולכן אני אובר מזכרון.

לנדאן: אני חושב שזה היה כ-5 לחודש.

א. שלן: נדמה לי שב-5 לחודש.

(א הידיעה עצמה, עד כמה שאני זוכר,)

. יש לי את הידיעה.

לנדאן: אתה אוסר, , אבל באותו ריכוז

נאסר: כפי הנראה הערכה שלכם זאת היא הוראה כללית

בצבא המצרי.

א. שלן: אני אגיע, אני מתחיל בידיעה.

לנדאן: נתחיל סכאן.

א. שלן: אתה רוצה לשאול אותי מה ראייתי אז, אז אני סוכרת

להתיחס לידיעה.

לנדאן: הלא אני רואה שהערכת הסבב,

א. שלן: לא, לך יש פה צלצל כשלוש שורות. אגב, כל הסבלה

הזאת לפי דעתי זה עיוות. אני אסכים למה, לפי דעתי.

מפני שיש פה כל הידיעות המראצנות ויש פה בהחרטה, אפילו.

לנדאן: לא, לא.

א. שלן: אני מקוה שיש פה כל הידיעות המדאיגות, בוא נגיד כך.

ידיעות מרגיעות - אם נקרא לזה כך - יש פה מעט מאד.

לנדאן: יש גם כן.

א. שלן: כן, אבל יש פה מעט מאד. זה לא התמונה בכלל.

לנדאן: טוב, אבל הלא אין לנו דרך אחרת.

א. שלן: אנחנו בהערכה לצה"ל הלכנו להחרטה, כי צריך לצאת

מהנחת שהצום הזה נפסק קודם. אני חוזר אבל לידיעה,

(אם אתם רוצים, אני אתן לכם אותה)

לנדאן: יש לנו.

א. שלן: אז בסדר, את הידיעה אתם מכירים, כשאחד אוסר לשני

כשעייפתי ספקד דוידים נתן אישור לאכול. הלכנו

ובדקנו. אני מתיחס כרגע לאותו זמן. האחת - בדיקה שעשינו כבר כמה ימים קודם: אם

עצם הרגילים ברמאדאן זה לא פשוט. זו בדיקה שעשינו לא כיריעה הזאת, זו בדיקה שעשינו קודם לכן, אינני זוכר אם בשני או כראשון לחודש, אם עצם הרגיל עם כוחות ברמאדאן זה לא פשוט, והאם היו דברים כאלה קודם. והעניין שהיו הרגילים עם כוחות ברמאדאן לפני הסודר הזה, בעבר.

אם אתם רוצים אני סוכן להגיד לכם גם פה.

פתי?

הי"ר אגרנט:

הנה, למשל 1971 : רמאדאן היה בין 19 באוקטובר ו-20 בנובמבר. הרגיל היה מ-14 באוקטובר עד 21 בנובמבר.

א. שלז:

הרגיל אחר נפתח ב-16 בנובמבר.

באופה שנה?

ירי:

על אותה שנה אני מדבר.

א. שלז:

1970 לדוגמא : הרמאדאן היה ב-31 באוקטובר עד 1 בדצמבר.

הרגיל ב-5 בנובמבר, הרגיל ב-25 ו-26 בנובמבר, 2 ו-3 בנובמבר הרגיל.

חח-אלוף שלז, אני מבין את זה. אני רואה שנאמר לנו. אבל

לנדאן:

שבירת הצום - זאת האלת.

אני מביע לזה. א) היו הרגילים בעבר. כאשר בהנח את אותה

א. שלז:

היריעה הנחנה --- אנחנו יריעה כאלה, אגב, לאאאאאאאאאא

של שבירת צום מסוג זה, גם לא מכרטיסים בכלל. זה לא נשמר. אנחנו לא מכרטיסים בכרטיסים
אח כל היריעות שמגיעות.

אולי אחזור על שאלתי. האם מישהו זוכר משהו יותר ספציפי?

לנדאן:

מה זאת אוסר משהו יותר ספציפי?

א. שלז:

אני חוזר על ההסבר שניתן לנו על ידי ראש אמ"ן, שאוסר:

לנדאן:

יש אנשים במחקר שזוכרים. זאת הייתה שאלתי.

סליחה, לא הבנתי.

א. שלז:

כי הם האנשים האלה? עד כמה הזכרון שלהם חזק? על מה הוא

לנדאן:

מתבסס? - כל זה. כל היתר הוא מיותר.

אני מבין. לדוגמא, עוזר שלי אלוף משנה גרא אוסר שהוא

א. שלז:

זוכר מהעבר שהסופתי של מצרים החיר לחיילים בחזית לאכול.

כאיזה נסיבות?

לנדאן:

לא זוכר. בחוקף זה שהם בחזית, אני מניח.	<u>א. שלן:</u>
זה היה במלחמה?	<u>לנדאן:</u>
לא במלחמה.	<u>א. שלן:</u>
בחזית הימן אולי?	<u>לנדאן:</u>
לא, לא. בחזית המצרית.	<u>א. שלן:</u>
בחזית התעלה?	<u>לנדאן:</u>
בחזית התעלה.	<u>א. שלן:</u>

הוא זוכר שהסופתי בעבר הוציא היחד לכך שחיילים

בחזית סותר לחם לאכול.

אחרי כן רשמה שבא

לנדאו:

בזמן הרגילים?

א. שליו:

אני לא זוכר. הוא לא אמר שהוא זוכר.

דוגמא, עד כמה שאני זוכר, אם הנקודה חשובה לכם

מא..

לנדאו:

אני חושב שהיא חשובה, וכך גם הערכת עד אחר, וכל מי

שיודע צל את ההוי המוסלמי, מוכרח פה לקפוץ.זה כסך, כמעט מאת כפי שאני יודע, שבירת צום כיום-כיספור.א. שליו:

אגב, את הידיעה הזאת היה לנו רק במקום הזה

לא בידיעה קודמת.

לנדאו:

אבל עור-פעם, אני נוהן את הערכתם משום מה שאתם

אומרים פה - נחנה הוראה להיילים להפסיק צום

הרמאדן לאכול. הערה - קרוב לוודאי,הוראה כללית לכל הכוחות ממשלתיים המזריינים.א. שליו:

זה בטבלה אתה קורא או בצבעוני?

לנדאו:

כן הלא זה מכוסס על הצבעוני.

א. שליו:

אני מניח שזה מה שאמרנו אז. אני לא מסיל ספק בזה

היתה לנו ידיעה בודדת היא זאת ואפשר גם על בסיס

ידיעה בודדת ללקט תמונה לגבי כל הצד. אנחנו כְּסֵנו כאשר בדקנו את זה, ראינו

בזה נקודה לבדיקה, בדקנו את זה.

י. ידין:

ענין הצום?

א. שליו:

ענין שבירת הצום. מה שאני זוכר, אותו א"מ גרא

אמר - זה המופתי בטל את הצום, והיו עוד אנשים.

אם אחס רוצים שפות, אני אתן לכם. בענין הצום שזכרו, שאמרו שהם זוכרים, זה

כבר היה כעבר.

י. ידין:

יש לנו עדות - שמישהו בא אליך נבהל כאשר ראה

את הידיעה הזאת ואמר - אתה יודע, זה דבר מאוד

מאד לא רגיל להפסיק את צום הרמדן. והוא נזכר שם אתה היית מסתר בעת שיחה,

אבל עניית לו מיד - נכון אבל ראש המדור הצבאי אמר - שזה היה גם מקורם.א. שליו:

זה לא זכרתי אפילו.

- י. ידין:
עובדה שהיה מישהו אצלכם שרץ באופן מיוחד להחריע על ענין שכירת הצום.
- לנדאו:
מתי זה יהי?
- א. שליו:
זה צריך להיות כ"4 לחודש.
- י. ידין:
לכן השאלה, מה המדור הצבאי הזה אמר שהיה מקודם. אם היה מקודם בחרגיל או היה מקודם כקרב?
- א. שליו:
אפשר לשאול גם אותו. אני לא נחתי את שמו, נחתי את שם העוזר שלי, שאני זוכר שאמר, כפי שאני זוכר. יכול להיות שגם ראש המדור הצבאי אמר. ראש המדור הצבאי זה ר"ם יעקב רוזנפלד, אתם רוצים, אני אשאל. יכול להיות שאמרתי לו, אני לא זוכר.
- י. ידין:
הצעה היא בדיעבד, אם הייתה ידיעה ברורה מראש המדור או ממישהו, מתי שכרו צום בחמרוס?
- א. שליו:
מזכרון זו אפשרות אחת. אפשרות שניה שישנה...
- י. ידין:
מה נאמר לנו - שזה כבר היה מקודם.
- א. שליו:
אם היה מקודם, סימן שיש נהוגים.
- א. שליו:
אני אומר - דבר אחד זה מזכרון. דבר שני - זה ללכת לאלפים של ידיעות אם נשמרו, ולנסות לחפש.
- לנדאו:
זה לא הייתי מציע, לכך אני מחפש...
- א. שליו:
אני אומר - זה לא נעלם מעינינו, כחנן את זה, גם בהקשר להרגילים כעבר דגם בהקשר לדברים אחרים כעבר, והיו כמה אנשים במקום, יותר מאחד שאמרו - שהם זוכרים שדבר כזה קרה כעבר.
- לנדאו:
אני מציע שהברר, מבלי ללכת לאלפי מסמכים וככל האפשר אולי תתן לנו תרשומה על זה.
- א. שליו:
ברצון.
- נבנצל:
דזה כבר הכדל גדול, אם אתם זוכרים את זה לגבי חרגיל או חיילים בחזית.
- א. שליו:
אני מניח שאם מישהו היה זוכר את זה בהקשר ללחימה, היה אומר את זה דגם את זה על השולחן.
- לנדאו:
עכשיו יש מה עוד ידיעה ספציפית, אני יודע את

ישיבה מ' (בקר)

אח התשובה הכללית שלך על כל ~~אמצעים~~ שאלה כזאת, אבל בכל זאת.

2 באוקטובר (אני הולך לפי אותה רשימה)

מאז מחצית ספטמבר מתבצעת בכ-40 פתוך 85 הירידות למפג שבגזרת ארמיה 3, עבודות

ייסוד ושיפור כולל שבירת קירות, שקי החול, שחממו את הירידות למים. זאת לאחר

כשנתיים בהם לא בוצעו עבודות כאלה בגיזרה זאת. פתוך לקט מודיעין מס' 24, של

ענף 1 מ-2 באוקטובר.

א. שליו: יש לכם את הלקט הזה?

לנדאו: כן. אני חושב שצריך להיות.

זה טוב, זה דבר בולט כאשר מפרטים את שני

המסוקים האלה כיחד. האם אתה זוכר משהו מיוחד על הערכת הידיעה הזאת בשעתו?

א. שליו: אני מתיחס לידיעה בלקט. מאז מחצית ספטמבר

73 וזאת מ-40 פתוך 85.

לנדאו: זאת מילולית.

א. שליו: עבודות שבירת קירות בתעלה הסתיימה בסוף

71 תחילת 72 ומאז לא בוצעו בגיזרה התעלה

כל הכשרות, הכשרות בתעלה במרחב התעלה...

לנדאו: כולל שבירת קירות ושקי חול, האם זה ישנו שם?

א. שליו: כן, כוללות שבירת קירות ושקי החול שחממו את

הירידה למים. אגב, אחר כך הוסבר, שהם סגרו

זאת במשהו אחר.

לנדאו: אני לא מפיין. אני חשכתי, שמה שנעשו מה,

נעשו מפרצים בחוף הסוללה זו ועד לקיר האחרון

זה נשבר כדי לאפשר פתיחה מהירה מאד של המפרצים.

א. שליו: לא עד כמה שאני מכין. מה היו שקי-חול שסגרו

פתחים, הורידו שקי חול ושמו, אני לא זוכר בראש

מה, אבל זה בהחלט אני מציע לכם, אם אתם רוצים קמ"ן הפיקוד הוא הכי בקי בזה.

שמו משהו אחר זה. זה בארמיה 3. בארמיה 2 לא עשו שום דבר, שום הכשרות.

לנדאו: זה כמובן חשוב מה שאתה אומר - אם שמו משהו

אחר במקומו, אז שאלתי יורדת.

ישיבה מ' (בקר)

- א. שליו: גם אז, יש פה עבודות.
- לנדאו: על זה כבר קבלתי אינדוקרינציה, אם אפשר לומר כך. זה כבר עבודות סתם.
- א. שליו: זה לא עבודות סתם, זה עבודות חריגות שלא תהיה אי-הכנה. שמו עד כמה שאני זוכר, שמו משהו אחר, אולי יותר קל למעבר, אני לא זוכר כדיוק.
- ח. לסקוב: אולי רשתות הסואה?
- א. שליו: אני לא חושב. אגב בסעיף אחר פה אסור - שעבודות ההפסדה במסגרת ארמיה 2, הם מתבצעות כל הזמן. בסעיף אחר באותו לקט. ארמיה 3, היתה מפרגה. דרך אגב, משטחי צליחה לא אצטמצא הוקמו, עד כמה שאני זוכר, בגיזרת ארמיה 3, עד למלחמה אפילו.
- לנדאו: זה נשאר לא ברור.
- א. שליו: כהיים יש הרבה דברים לא ברורים.
- לנדאו: לא לא.
- היו"ר אברנט: אחה זוכר ששמו דברים אחרים?
- א. שליו: אני אומר ככה - א) לא כתוב פה בכמה מקומות, זה לא כ-85 מקומות. זה לא הקישור של שני הדברים הוא הנכון. פה מדובר על שני דברים בנייר. שמבוצעות כ-40 סחוך 85 ירירות למים, עבודות יישור ושיפור. דבר שני כתוב - שעבודות כוללות שכירה שקי-חול וקירות, אני לא יודע אם מה שכתוב פה, באיזה היקף זה מבוצע.
- לנדאו: אולי אפשר לברר. אני רואה עוד איזה דבר שמפליא, אנחנו בקסנו סאלוף ועירא להגיש לנו ידיעות חשובות. זה כמלל לא מוגש. יכול להיות שיש לזה סיבה. אני רוצה לדעת.
- לכאורה כאשר אני קורא את זה, לתומי, זה נראה מאד מתריע.
- א. שליו: באותו נייר אגב כתוב, ואני חוזר על זה - שהחירו ש בזה שיש עבודות כארמיה 3. בארמיה
- 2 מתבצעות כל הזמן.
- י. ירין: השאלה הזאת באה, שאלנו וחזרנו - מדוע הוא מתחיל כל דו"ח שלו - שגדתי. ואחר כך מפרט

ישיבה ס' (בקר)

י. ידין :

אמר

פעולות אימיס, אז הוא - אנחנו הודענו את הדברים האלה שנראו לנו חשובים, לנו נאמר - שכל זה שגרתי.

א. שליו :

ז"א, זה התחיל מהחסיכה.

י. ידין :

זה היה למעלה, ירד למטה וחזר אלא למעלה.

זה מין פעל קסמים, שגרתיות זו לא ההערכה

מקומית אלא זה כבר מתבסס על הערכת אמ"ן.

א. שליו :

שגרתי, זה לא כיחס למצב הרגיל אלא כיחס

להערכת המצב.

לנדאו.

שאלתי האחרונה, עור-פעם אני חוזר -

שאתם הייתם פוראגים במשך כל השבוע האחרון

אחר כך באה ידיעה - על יציאת הרוסים, אני עור לא הכנתי, מדוע לאור, או נוכח

כל הדברים האלה. אף ביום שנה בכקר, ביום שישיש בכקר סליחה, עדיין אתם אוסרים -

סבירות נמוכה. אני פשוט, דובר על זה כבר הרבה אבל אני הייתי רוצה לקבל את זה

בצורה מגובשת.

א. שליו :

הידיעה הזאת על יציאת משפחות הרוסים נראתה

לנו כהחלט כזאת שצריך לפרש אותה - שלפחות

הרוסים, יודעים או מעריכים שהולכת להיות מלחמה, אמנם באפריל, ואגב אם הייתי שם

פה על השולחן את הידיעות שהיו לנו באפריל-מאי, הן היו פי 20 יותר מדאיגות מכל

הרשימה הזאת.

לנדאו.

יש לנו פה.

א. שליו :

אני לא בטוח שיש לכם את הידיעות המפורסות.

הידיעות הגולמיות הן הרבה יותר מדאיגות

מזה. ואם אני שם את הידיעות של היום, הם פי מאה יותר מדאיגות מזה, ואני מוכן

לתת לכם דוגמאות של ידיעות היום, אבל, אתה מוסך אותי לשאלה, אני אשיב לך על

השאלה.

אנחנו ראינו כזה, למרות שבאפריל, היחה

לנו ידיעה - שמצרים הוחזרו 28 משפחות. היה גם רקע של מחת כיחסים בין סוריה

א. שליו:

באטריל אני מדגיש, לא עכשיו.

היו"ר אגרנט:

כן אני יודע, אתה משווה את זה.

א. שליו:

אני אומר - היה בראש איפה שהוא, לפרוט

זאת ראינו בזה דבר מדאיג בהחלט.

מה שאמרת עכשיו, אתה מדגיש, או מישהו

לנדאו:

לראשונה מצביע על כך.

זה יכול להיות.

א. שליו:

עד כמה שאני זוכר - אתם באותה התיעבות

היו"ר אגרנט:

לא הזכרתם בכלל את זה.

יכול להיות, אני אומר אני שם עכשיו, אני

א. שליו:

אומר שוב - אני עושה עיוות, מפני שאני לא

זוכר בדיוק מה היה אז, אני לא יכול. אבל מה שאני יכול להגיד אחורנית - שראינו

בזה דבר מדאיג בהחלט, לפרוט שהיינו צריכים לשקול גם את השיקול השני - של בעיית

היחסים בין סוריה וברית-הסועצות ושמה זה יכול להיות אולי על רקע זה. לפרוט זאת,

הכף נסתה אצלנו בכיוון הראשון - שזה מצביע יותר על האפשרות שברית-הסועצות יודעת

או מעריכה, שהערכים הולכים מה למחמה במזרח-התיכון. עד כמה שאני זוכר, ראינו

את שתי האפשרויות: אחת - על רקע של אמצא סחה והיחסים בין שתי הסדירות. וידיעות

שהיו לנו תזקות מימים קודם לכן, לדוגמא, אני זוכר למשל, אני לא זוכר איפה זה היה

המשך דבריו דשמה א.ו.

שלן:

אני ממש מדבר מזכרון, אני יכול לספק את הידיעות
על מתח ביחסים או ידיעות שהיה מתח. אני לא יודע

אם היה מתח ביחסים בין סוריה לבין כרים המועצות. אבל הסינו את הקו
יותר לאשיות,

אגרנט:

אבל זה היה גם במצרים?

שלן:

כן. לכן אני אומר זו אחת הסיבות שהסינו יותר
את הכף שזה צעד הפרש וראינו בו צעד הפרז, באופן
הביצוע שלו גם. שהוא בא על רקע של הערכה או ידיעה טובייתית שבו צפויה
התקלחות מלחמתית במזרח התיכון. עד כמה שאני זוכר, את זה גם אמרנו בכחובים.
אבל השאלה שלך היא מזה למה לא אמננף הנה מלחמה. זו השאלה.

לנדוי:

או סבירות גבוהה?

שלן:

אז אני אומר, אנחנו זה שטעינו אנחנו, זה לא השאלה
אני מבין, כי זה נכון. אנו כשבחנו אז את השיקולים
הכוללים של מצרים כי ההחלטה היא מצרים, והבנו שהספתח הוא מצרים, לא ברית
המועצות ולא סוריה, אלא במצרים, - ועד כמה שאני זוכר אמרנו באותו נייר
שהוא אנו באותו יום שהסימנים כולל הסימנים בשטח של המצרים מכחינת הכנות בשטח
שלכאורה זה מצביע על סגמה החקטית אבל לאור הערכה שלנו, או לפי מה שאנו
יודעים, או הערכת הצד השני את הפרובלמטיקה של המלחמה, שאנו מניחים שהאפשרות
הזו היא בסבירות נמוכה; עכשיו, סבירות נמוכה זה לא לא רק. השאלה היא
מה זה סבירות נמוכה.

לנדוי:

גם אם השאלה הזו כבר שאלתי, ולמעשה נאמף כי
סבירות נמוכה זה סבירות נמוכה בלשון בני אדם

- שלו: אינני יודע מה זה לשון בני אדם.
- אגרנט: זה סבירות שאינה גבוהה.
- שלו: זה סבירות פחות מחמשים אחוז.
- ידין: אלוף אחד אמר שכיום ששי בבוקר הייתה החייקצות ונאמר שם אפילו נמכחה נמכחה.
- שלו: יכול להיות. אני מתייחס למה שכתוב. אני לא אפרתי את זה.
- ידין: הוא לא אמר שאתה אפרתי.
- שלו: יכול להיות שאפרתי, אני לא זוכר.
- לנדוי: אני מבין כדי פשוט כדי לתמצת את זה - כנגד הסימנים המראשונים עמדה ההשקפה הכללית שמצרים אינה מוכנה לצאת למלחמה.
- שלו: זה יותר מסובך.
- לנדוי: שזה בכתימת אגוז.
- שלו: זה יותר מסובך, אני צריך להסביר. מפני שאתם יכולים לקבל את הרושם שמצד אחד משהו שם ל איזה קונצפציה יום אחד והוא מתזיק אותה בשביל לא לזוז ממנה, ולא רוצה לראות את המציאות. אני שם אתה יותר חריף אפילו ממה שאתם שם. אני אוסר, לפי דעתי, זה לא נכון. קונצפצואלית בשטח עבודה לפני המקרה הקונקרטי עוד.

שלו:

אנייכול לקחת דוגמאות מהימים האחרונים שאני זוכר

יותר כי הם סרייס - במצב מסוימאחה חייב לבחון שני מרכיבים: מרכיב אחד זה לבחון את כל הידיעות הקטנות בשטח, מה המצב, מה זה אוסר; והמרכיב השני לראות את המונח המצב הכולל. אם אחה לא עושה את שניהם/ לא ^{בכל מצב} פעם אחת עשית לפני חמש שנים המונח מצב סללת, - אם אחה לא עושה את זה, אין לך חיבור ואין לך יכולת או קשה לך, אי אפשר להכין דברים. אני לא אוסר שכשעושים את זה לא יכולים להיות שעויות.

הידיעות שקדמו למלחמה הזו, מלחמת יום הכפורים, לפי דעתי לפי החמשה לאוקטובר, אחה מציין ידיעה מה-5 לאוקטובר, עד כמה שאני זוכר ראש אמ"ן אז אישית, אני לא יודע אם יש לכם פרוטוקול מהשיחה שלו עם שר הנסחון מה-5 לחודש, מה שהוא אמר פה, - העניין הזה של מלחמה עלה בצורה רצינית מה שכל פעם בעבר. ובימים שקדמו למלחמה, הידיעות, אני עוזב את ההערכה הכללית כי צריך לבחון גם את ההערכה וגם את הידיעות הקטנות ולראות את כל אחד מהם לחוד, ולחבר אותם ולראות את נקודת החיבור ביניהם. הידיעות הקטנות שלפנימלחמה, אני עוזב את מה שאמרתי קודם שישב צוות רציני לפי דעתי רציני, זה שהוא טעה לא מוריד מהרצינות שלו. אבל אני יכול לומר יותר מזה, אם כי בעיניי של היום, שהן קצת אחרות אני מדגיש שוב, כל בן-אדם, כולל קצין ההערכה, קצין שמעריך ומסתכל על ידיעות בעיניי מסויסות. אבל לפי דעתי ואני בטוח שאם חקחו הנה בחור כזה כמו סגן-אלוף לפיד, למרות שהוא איסוף, הוא יגיד לכם שבגם לפי דעתו אם הוא יהיה אובייקטיבי, - שהידיעות של אותו הזמן שנבחנו ונסמנו והחכסנו. אבל בחנו ובחנו ואני חושב שלא היו בידיעות הקטנות דברים שבאוחו זמן, - היום אפשר להגיד - יכול להיות בן-פורת יגיד זהו זה שבאוחו זמן יכלו להביא אותנו ואני יכול להראות לכם ידיעות של היומיים האחרונים, לפה אני מתכוון. הם אספו דברים שמראים לפה אני מתכוון.

טוב, אינניחחושב שאפשר לומר הרבה יותר ממה שאמרת
ומסה שכבר נאמר.

לנדוי:

נאמר לנו

יריין:

ידין:

[] , בדיבורים ישירים, [] עד כדי כך היחה בהלכה.

שלו:

אני לא זוכר דבר כזה. אני זוכר שהיחה בהילוח
ואת זה גם בטאנץ. אני מאמין, אני לא כופר.

ידין:

אבל פה נאמר לנו עוד אלמנט - []
אני לא זוכר, אני מאמין.

שלו:

לסקוב:
אני פשוט מאמץ רוצה להציג שאלה, ואני רוצה להקדים,
אני לא מצליח לקבל חשובה בפרונחיס שאני שואל:
אני לא מחפש ש חומר של הרכב של נחונים על כל כלי נשק וכלי נשק; אלא אני
מבקש להגיע לעבודה מחקר מודיעינית טכנו-מבצעית של מערכות והן:
1) יש לכם הפקת לקחים שלכם מצפון ויטנאס עלהסאגר על הסאם ועל הארטילריה
אם אפשר לקבל את זה?

שלו:

על מה?

לסקוב:

על סאם 2 ו-3 וארטילריה.

ואם יש לכם חומר שהכנתם והפחתם על איך המערכות
האלה יילחמו. הרי בצד הישראלי יש אויר וטנקים וארטילריה, מכשול נ"ס, מכשול
מים ומעוזים. ומהצד השני יש נ"ס, ארטילריה נ"ס וחיל אויר שוא יוחר בנוי
מ-אינסטרסטרס לפי התפיסה שלכם. האם יש חומר כזה ואם אפשר לקבל אותו?

שלו:

לשאלה הראשונה - הפקת הלקחים מצפון ויטנאס - אני
אחפש אם יש. אני לא בטוח שיש. אני רוצה להזכיר

אחד הדברים שמאוד רצינץ לקבל

[]
אני דיברתי .

על זה עוד עם ראש אמ"ן הקודם, אני חושב שצריך מאמץ []

שלו:

[] . את זה אני אומר על הסאם , אני לא אומר
 על דברים אחרים - על סאמר וארטילריה. על האחרים אני אבדוק. על הסאם אני
 בטוח שאין לנו [] על השאלה השניה איך המערכת תפעל
 מבחינה טקטית, אני רוצה לבדוק, אבל אני לא בטוח שיש לנו.
 אשר לשאלה השניה - אם אני מבין נכון,
 איך המערכת נבנה, אם אני מבין נכון את השאלה שהנ"ס יחד עם החי"ר יחד עם
 טנקים - איך ברמה הטקטית,

לסקוב: איך בקונצפציה הרוסית, מלפנים מאחור,
 מי קודם מי אחר-כך.

שלו: אז בחלקו אני חושב שענינו על זה בעבר וחשובות
 חלקיות יש מה ושם. אבל אני לא בטוח,
 אני אבדוק. אני רוצה להגיד שחי מבבלות שיסגנו: אנחנו נותנים
 (זו נקודה שלא עלתה פה, אבל אני מעלה אותה בהזדמנות זו) - אנו לא חיים
 במסגרת עצמאית. המודיעין הוא לא גוף עצמאי. הועלתה פה בפעם קודמת שאלה-
 אולי טוב שיהיה עצמאי, או שיהיה לחוד, באיזה ואקום. הוא עונה על דרישות
 והשאלה של מידת הדרישות, אני חושב שלפי דעתי השיטה הנוכחית שקיימת שכרוב
 המקרים אנחנו יוזמים את המודיעין, יש גם שאלות אלינו, אני לא רואה שלא.
 לא
 יש/מעט שאלות אלינו .

לסקוב: כי צויין שיודעים את הדוקטרינה הסובייטית איך
 היא תהיה ואיך היא תתפרש ואיך היא
 פועלים. חשבתי שיש לכם חומר סכנו-מבצעי.

שלו: אני אספק מה שיש.

לסקוב: השאלה הבאה נוגעת פשוט לקבל מושג עלהיקף הפרובלמטיקה

לסקוב:

או המרכיבים של הפרובלמטיקה של עבודת המחקר. אני מבין שיש לכם קושי לקפוץ לחומר עצמו, לשלוף אותו לראות אם קיבל משמעות חדשה וכו'. אתם בו-זמנית צריכים לקחת חומר להעריך אותו ביחד לכוונות שלנו, כוונות אפשריות של האויב מהלכים. להעריך אותו בשטח של מחקר מדיני אסטרטגי, צבאי אסטרטגי, אופרטיבי טקטי. דרך אגב, אלוף הפיקוד הלוי בהערכה שלכם להתראה ולהפתעה נגד כל מה שיקרה לפניו, ואינכם מוצאים כוונה של האויב בכל החתכים השונים האלה - מההיענות שלו ופרמט הכוונות שנמצאת בו - אתם אילו מצפים לאיזה *real intention* שיבוא מ-848 של עשרים וארבע שעות או במקרה הטוב ביותר ארבעים ושמונה שעות של התראה. אלה הם המרכיבים איפה אותו הדבר בכל המערכות האלה שלא נותן לכם את האפשרות ממה שיש לכם, להגיע להערכה של כוונה, להגיע להתראה, לדעת שבוע או כפי שהרסטט"ל/התבטא לקבל התראה עלמערך?

שלו: ברשותך על החלק הראשון אני מבין שאתה לא רוצה שאני אחייס לחלק הראשון.

לסקוב: אני רוצה להבין את הפרובלמטיקה.

שלו: אתה שואל שאלה אם אני מבין נכון, בהקשר להתראה למקרה הקונקרטי של מלחמת יום הכפורים.

לסקוב: לא, אני רוצה להבין את הפרובלמטיקה שלכם בעבודה.

שלו: יש בעיה של בהחלט לעסוק במודיעין שוטף. הוא מודיעין

כבד יותר בסיסי. יש בהחלט בעיה של לקחת ידיעות

אחורנית. אני חושב שהצגתי את זה מכמה בחינות: א) מכחינת זמן ממש. ב) מכחינת

עזרים שעדיין אין לנו היום. היום אנחנו למשל עולכים לעשות דבר שאני מקווה

שנבצע אותו - זה ידיעות התראתיות רק להעלות על המחשב. זמן אני מתכוון לזמן

של הקצין החוקר שיהיה לו זמן לראות נוסף לכך וכך ידיעות כל יום, עוד כך

וכך ידיעות מאחורנית. ב) זה מכשירים שתוכל להוציא, עזרים שתוכל להוציא

חזרה את הידיעות. זו בהחלט פרובלמה, אני לא אומר שלא.

שלו:

אבל זה חלק מהפרובלמטיקה. אני חושב שהפרובלמטיקה, שאחת הפרובלמות שלנו בעבודה היא שאחזק נתקל בבעיות שאחזק צריך להעריך מישהו אחר. אתה חוקר את עצמי, אני לוקח את עצמי - ישאלו אותי העריך את היהודים פה, זה לא פשוט.

אגרנט:

להעריך מה?

שלו:

להעריך את היהודים. להעריך מה תהיה ההחלטה

במצב נחון של סמסלת ישראל. זה מצב לא פשוט. זה סוג בעיה, זה *inherent* בנושא, יש פה פרובלמה. אני נחתי לעשות את זה על מישהו אחר, או על מישהם אחרים או על גורמים אחרים, זה פרובלמה לא פשוטה.

אחרי כן אא.

לפני כן רשמה א.ו.
רשמה א.ב.

2229

א. שלו:
 עכשיו לבעיית ההתרעה, אני לא כסוח אאשהסטייטמנט
 שאלוף הפיקור חלוי רק בסודיעין למעלה הוא סטייטמנט נכון, אני זוכר שהייתי
 קס'ן פיקור, יש רכוש שבהם הוא חלוי למעלה, אף שום ספק, אני לא אומר שלא,
 להעריך את האינטנציון של סאדאט הוא לא יכול, אלוף הפיקור, מה סאדאט עלול
 להחליט, אבל כשאני הייתי קמן פיקור למשל, מה שבשטח דמה שקורה בו דמה זה
 יכול לבטא מבחינה זכאית - אינני מדבר על אלוף פיקור, אני מדבר על הקמן עכשיו -
 אני חושב שבהחלט זה היה חפירי, והשתדלתי לעשות את זה.

לסקוב:
 עכשיו לשאלת ההתרעה למלחמת יום הכיפורים, השאלה מה
 זה התרעה, כי אני יכול להגיד כך: חשמו, לזה שנוצר מצב כשטח שיש ריכוזי כוחות
 שיכולים לאפשר מבחינה קיימביליטי לעבור למלחמה - זה אסרנו ליהודים כ-3 לחודש.
 אבל כסבירות נמוכה.

א. שלו:
 אני מבחין, לא אתעלם מזה, אני אומר מבחינה זאת שיש
 מצב שמבחינה קיימביליטי הצד השני ערוך והוא קידם
 כוחות - -

לסקוב:
 כשיש הערכות פלוס כוננות - זה כבר לא קיימביליטי.
 אם יש כוננות גבוהה ויש הערכות - זה כבר לא קיימביליטי;
 אלא?

לסקוב:
 זה " capability with a certain intention "

א. שלו:
 השאלה מה האינטנציון, אז טעינו בהערכת האינטנציון.

היו' אגרנט:
 זה יכול להעיד על אינטנציון.

א. שלו:
 זה יכול, אבל יש כוננות, מערכות הכוחות למשל, אחם
 יכולים להגיד חשמו, כל פעם כשיש כוננות כזכא -
 צריך הסודיעין להגיד: יש כוננות, זה יכול להיות מלחמה, זה יכול להיות; זאת
 גישה אפשרית, זה צריך לעשות אז איקס כזה וכזה של פעמים.

לסקוב:
 אני חוזר לנקודה שלך: הסרובלמטיקה שלך שציפיה לקבל
 אוף
 מאינשהו מקור "נייט פייס/אינפורמציין" ...

א. שלן:

אגיע לזה, אגיד היכף. אני אומר: מה זה החרפה
קודם כל. לשאלה שאם נוצר מצב כשטח שהצד השני
יכול ממנו כקייפביליטי, פיזיח, לעבור למתקפה - זה ער כמה שאני זוכר נאמר.
דבר שני הוא שאלה ההחלטה והעיתוי. לגבי העיתוי נאמר רק ב-6/אאאאאאאאאא כבוקר.
זאץ אנצריך: 10 שעות לפני תחילת המתקפה. מבחינת מיינסטננס אנחנו חשבנו
שבסימנים הקטנים בשטח - זה אחד הביטויים האפשריים, האחד זה סוכנים, והאחד
זה סימנים בשטח. מסוכנים, אגב, בפעם הזאת לא זכור לי שהיתה יריעה מאף
סוכן על עיתוי מלחמה. בשונה לגמרי מכל הפעמים הקודמות. ד בר שני: מבחינת
היריעות הקטנות בשטח, אנחנו הנחנו, צפינו שם-848 נקבל סוג יריעות שמצביע
על מלחמה ולא מסוג יריעות שיש בכל כוננות. כוננות יש בצבא המצרי לעתים מאד
מזרזות. הנחנו שנקבל סוג יריעות שלא בא לביטוי בכל פעם ככוננות, אלא סוג
יריעות שהוא יותר קונקרטי, שיכול להראות סימני מלחמה או פגמות התקפיות
(אינני אומר מלחמה דווקא). ואני יכול לחת - - -

היו"ר אגרנט:

אינני יודע: בלי שיתחילו במלחמה או שמישהו
יתן לכם טיפ מפורש שיתחילו במלחמה ביום כן-וכן
בשעה כן-וכן - לא יכולתם להעריך שבגלל הכוננות בדרגה גבוהה וההערכות,
חזוזה הכוחות סוריה ומצרים וכ"כ בכל זאת לא תהיה מלחמה?

א. שלן:

אתה אומר שעל יסוד העובדה שהכוחות הסורים זזים...

היו"ר אגרנט:

אני משתדל להבין. אני רוצה להכין מה יכול
להתריע בצורה בטוחה, מלכד זה שמישהו יגיד לכך
ושאתם תסמכו על היריעה הזאת שסאדאת בעצמו, או מי שקרוב לסאדאת או איזה
סוכן כסוף מאד בדרג גבוה מאד אמר שביום כן-וכן בשעה כן-וכן תהיה מלחמה. כך
היו כל הסימנים, לא?

א. שלן:

אני חושב שלא.

היו"ר אגרנט:

מבחינת השטח היו כל הסימנים.

א. שלן:

אני אומר כך: כשטח היו הצבאות המצרים והסורי
בהיערכות שאיפשרה להם לעבור למלחמה. מצב כזה
שהצבא הסורי ערוך בהערכות חירום, לרוגפה - זה לא חד פעמי וזה לא קרה עכשיו

לראשונה, זה היה חרשים קודם לכן.

היו'ר אגרנט: נניח שזה לא היה קורה מעם עכשיו, אלא היה קורה

בינזאר, זה אותו דבר ?

א. שלון: לפי דעתי אנהנו צריכים להכחין: אפשר להגיד לפוריעין:

חשפעו, הגירו חסיד שהאויב יכול לתקוף סכל מצב, וזה

פשוט מאד. זה נורא פשוט, גם בשביל הפוריעין. אני אומר: אם הפוריעין בה ואומר

לפי דעתי שמכחיצה ההיערכות של הכוחות, הקירוס של הכוחות, יש מצב שהוא היום

מסוגל פיזית לעבור למחקפה והבעיה היא החלטה, ובשאלת ההחלטה - בגלל שיקולים

רחבים - אנהנו חושבים שעוד לא, ואנהנו כורקים כל סימן קטן שקורה בשטח ובוחנים

אם הוא שונה מכוננויות אחרות, מרכים קודמים שהיו קודם, והוא יכול להצביע

מלחמה או לא - לפי הבנתי שלי (אתם יכולים להיות ברעה אחרת, אני לא פוסל בכלל,

אני אומר: לפי הבנתי שלי) כך צריך להיות, אם אחת שואל אותי - אתן לך אם תרשו

לי רק שלוש דוגמאות שאקרא לכם, מסוג יריעות מהימים האלה שאני פתחון אליהן.

למשל: דרגת הכוננות של סוצבי הפיקור תועלה מסחר שעה 09, על כל החיילים

למימצא בכלי הרכב שלכם, או למשל: לפורמציות האויריות להיות פוכנות לכיצוע

תכניה , או אם תרצו רק עוד

ידיעה אחת אחרונה שאקרא אותה: על הפורמציות הבסיסים והאסיבות להיות כדרגת

הכוננות הגבוהה ביותר לחידוש הלחימה עם הוצאת פקודה על כך. זה סוג דברים

שהם (אני נותן פה דוגמאות, יש לי פה עשרים אם אתם רוצים) שהם מהימים האחרונים

היו'ר אגרנט: זה אומר משהו.

א. שלון: אינני אומר שזה לא אומר, אני אומר: אתם יכולים

לשאל אותי: חשפע, אתה אומר צפינו דברים כאלה.

מה צפיתם בכלל? אז אני נותן לכם דוגמאות לסוג דברים שהם פורגים מכוננות

רבילה שישנה אצל הצבא הסורי מדי זמן, והם חורגים מתרגילים וכדומה. יכולה

להיות גם קונצפציה, כפי שמבוססת בשאלה (אינני יודע אם הכוונה אליה) שכל

פעם כשיש מערך חירום סורי והצבא הסורי נמצא במקום - צריך להתייחס לזה כמלחמה.

אגב, יש הכול כיון ההערכה הפוריעינסת וכיון החלטה. זה שני מישורים אמצעים אחרים.

סוכן

יכולה הערכה פוריעינסת להיות שמהו לא צפוי - אני מציע להדגיש לכם: לפני

סבוע היה דיון - - -

2232

א.כ.ב.

ועדת הקירה - 1.1.74
ישיבה ס' - כוקר

היו"ר אגרנט:

זה פולין למסקנה שבכל מקרה סוכמה להיות הפתעה.
יותר מזה, אני צריך ללכת ולעשות אצאא מאשר להחכונן

בצורה שבה התכוננו.

א. שלו:

אחה אוסר שבכל מקרה המצרים רצו לעשות את זה בהפתעה.

היו"ר אגרנט:

קודם כל, זה צריך היה להיות שיקול, שהם יתחילו את
זה בהפתעה ושנית, אינני מכין מה היתה האלטרנטיבה
שהצעתם, רק לנחש שלא תהיה מלחמה - כשיש הערכות כזאת?

א. שלו:

זה לא לנחש. אחה יכול להגיד שכל הערכה קדימה זה
קצת ציחוש וספקולציה.

היו"ר אגרנט:

אבל למה עוד אפשר היה לצפות, לחכות? איזה ידיעות
מדאיגות אחרות יכולתם לקבל?

א. שלו:

הרגשתי עכשיו רוגמה של שלוש ידיעות - - -

אם היו"ר אגרנט:

ציינתי קודם, באמצע השאלה של ר/א ירין, שלוש ידיעות,
דהכנתי (הוא לא היה מעוניין בשאלה, אני הייתי
מעוניין בשאלה) שאינני יכול להתייחס לידיעות האלה.

א. שלו:

אני לא ניסיתי להתייחס.

ירין:

לא שלא התעניינתי בתשובה. אני רציתי לקבל תשובה
לשאלה שלי.

א. שלו:

אני לא ניסיתי להתייחס. זה
אומר שאין לשלול אפשרות דכו' - קודם כל, כל הדברים

שהם אומרים שכוחות זזים וכו', כל זה היה ידוע, שכוחות זזים, גם כסוריה וגם
במצרים, ושכסוריה נחפש מערך חירום. ובסוריה אגב חזרנו דהרגשנו שמכערך החירום
הזה יש חשיגים בולטים לבני מערכים בעבר, שזה לא אוחז דבר, שזה שונה. העובדות
קודם כל שמדברים עליהן כאו לכיסוי. עכשיו בא ואומר בדיווח שלו...

, אינני יודע אם כבר יצא לכם לשמוע מה מראש עץ 5 שהיה אצלכם
מה הערכתו, כי חיים עם הדיוחים שלו. אבל הוא ריזוח שלא מוציאים

8433

מכלל אפשרות. יפה. לא מוציאים מכלל אפשרות. אתם באים אלי היום אחרי המלחמה
ואוסרים: צריך היה להגיד שזה מלחמה. אז אנחנו לא אמרנו שזה מלחמה כתוצאה מזה.
ולא חשבנו שאת זה צריך לפרש כמלחמה.

היו"ר אגרנט. אני פשוט רצייתי להבין מה היה הלך המחשבות שלכם.

קודם כל, היה מערך חירום שאחם פירשטס אותו כהגנתי

אבל יכול להיות גם החקפי, סורי. הם היו ממש מוכנים לפתוח באש. ושנית,
גם במצרים זה היה כך, למעשה עשו את הכל. אחם חשבתם: זה תרגיל במצרים,
ואין להם עוד כוח אויבי מספיק כדי לתקוף בעורף אצלנו, וכן הלאה. ומצרים
היא המפתח, ולא סוריה, ובמצרים אין רצון. אבל כעצם, מה עוד אפשר לחכות?
והיו עוד ידיעות מדאיגות מהסוג **אצא** שצינתי ואז אפשר להגיד: זה אמנם נכון,
זה אמנם חריג, אבל תרגיל.

אצ' שלו: אם היינו הולכים כקונצפציה שאתה שואל ומציג אותה

דרך השאלה, אני חושב שהיינו צריכים מאז פברואר

1971 לפחות לומר ליהודים כמעט אוטומטית כל כמה חודשים: מלחמה. אני חושב
שהבעיה היא לא רק אויר. ניסיתי כמה פעמים לומר שהשאלה לפי דעתך, השיקולים
של סאואת לתחליט על מלחמה או לא - הם לא רק שאלת המטוס. זה מרכיב, ואני לא
מזריז מערכו של המטוס. יש מסכה שלמה של שיקולים. ומה שאנחנו גדרשנו הוא
לנסות להעריך מה סאואת יחליט. אני חושב לדוגמה (אינני זוכר אם העלייתי את זה
או לא) אני חושב שהפקידו של המודיעין לבחון קודם כל את כל האפשרויות. ואני
חושב שבחנו גם את האפשרות שקרתה. עובדה שאני כריון אצל ראש הממשלה את
האפשרות הזאת אמרתי. זאת אומרת ששתי המדינות הולכות יחד למחשפה, כשסוריה
סתוך מערך החירום שמאפשר את זה בקלות, ומצרים בכיסוי של התרגיל. זאת
אומרת: האפשרות הועלתה, כאפשרות. אני חושב שזאת הוכחו של מודיעין להתמודד
עם האפשרויות ולהציג אותן, גם אם כדוגמת המקרה הזה שאני עשיתי והוא שאמרתי
שמכחיצת שיקולים כוללים נראה לי שזה לא סביר.

היו"ר אגרנט: אני רוצה להציג את השאלה כצורה אחרת. אתה צריך

להבין: אנחנו מציגים עכשיו שאלות אולי כצורת

קצה פרובוקטיבית, אבל זה רק כדי להבין ולקבל ממך את התשובה. נניח היום,
לאחר המעשה, האם אתה בדעה שההערכה שלכם באותו זמן - לא מפני שהיום אנחנו
יודעים שזה לא היה בתחום להערכה, אבל היום, כשאחרי חושב על זה פעם שניה

ועדת החקירה - 1.1.74

ישיבה ס' - בקר
העד: חת-אלוף שלי

לפני כן רשמה א.א.

א.ג.

י.ידין:

אם אתה אומר, לחאש הפטה הכללי: הצבא הסורי והצבא המצרי, הם יושבים על הקו, הם יכולים כל יום...

אכל, הרמטכ"ל אומר, באפריל או במאי: "אני סוסך על זה שאני אקבל התראה של כמה ימים." ונאטר לו ע"י הסודיעין. כן, התראה של כמה ימים.

זה כבר בהמשך לשאלה של השופט אגרנט, איזה התראה אתם חשבתם, בתנאים האלה של "אינטנשיון", כאשר כל הצבא נמצא ככך בקו, איזה התראה אתם קויתם שתקבלו כמה ימים למפדע?

האם הסודיעים לא היה צריך להגיד - עכשך, כדיעבד - אדוני הרמטכ"ל, אני לא מתעסק בעצבים של היהודים ואני לא אחראי לעצבים של היהודים, ואני לא אחראי לכלכלה שלהיהודים, לא אחראי לחברה של היהודים, אני סודיע לך שהצבא נחון במצב שהוא יכל לתקוף כל רגע. אינני מקבל על עצמי אחריות שאוכל לתת לך התראה "אינטנשיון" של כמה ימים. אני אעשה את המאמצים. לכן, אם אתהשומע לדעהי, ולך דרוש 48 שעות בשביל לגייס את זה - אני אינני מתחייב לתת לך 48 שעות. תעשה, כמתילה, סידורים כאלה, שאתה עלוללהיות מופתע. אני אעשה את שלי.

האם זה לא אנטי-סזה? זה לא אחריות שלכם לכלכלה של

מדינת ישראל.

א.שלי: אני בטוח, שהיה יסוד לכך שהמטכ"ל אמר את מה שאתה מצטט אותו שהוא אמר באפריל שהוא כונה על התראה לחאש לאיקס זמן. אני לא יודע אם ראש אמ"ן אמר לו, אבכ, אצלנו - אינני יודע למה זה - אצלנו, מי שמגדיר לראש אמ"ן את משך הזמן להתראה, ז"א את משך הזמן שתהיה התראה, זה במקרה האיסוף אצלנו ולא המחקר.

אכל, אני אשתדל לענות על השאלה. אני לא יודע, לקראת

מלחמה יום הכפורים, אם הסודיעין באיזה שהוא שלב, אמר קדם כל אח הצד הפוזיבי שניתן לכס התראה של כך וכך. אני לא בטוח שהסודיעין אמר זאת לקראת מלחמה יום הכפורים. באפריל - אני מבין. אבל, לקראת מלחמה יום הכפורים, אני לא בטוח שהוא אמר את זה בכלל.

יו"ר אגרנט: כיהס להתראה סוטכיס על 848 כיהס למצרים.

א.שלין: אינני יודע אם ראש אמ"ן, לקראת יום הכפורים, אמר שהוא מכסה התראה של כך וכך זמן. אני כן זוכר שהרמטכ"ל אמר ב-5 לחדש שהוא עדיין כונה על התראה של 12 עד 24 שעות. ב-5 לחדש איפה שהוא יש לי בזכרון.

אתה שואל, אם הסודיעין לאצריך היה לבוא ולהציד: תשמעו, מהמבז הזה מכחינה "פוזיביליסי" אפשר ללכת. הכעיה היא רק החלטה. לא רק שהכעיה היא רק החלטה, אלא שתדעו שאז לא חהיה התראה. זאת השאלה שאתה שואל.

י.ירדן: אל תכנו על התראה של שעות.

שלין: לפי דעתי, על חלק מזה אמרנו. אני לא חושב, שאמרנו את כל זה. אלא אם כן ראש אמ"ן אמר דברים שאני לא יודע. יכל להיות שהוא אמר.

יו"ר אגרנט: אני חושב, שמה שאתה אמרת קדם, שאם כך אז יצטרכו להוציא את כל המילואים ולהחזיק אותם כל השנה.

שלין: אני לא אמרתי דבר כזה. אני לא אמרתי מלה כזאת.

א.ג.

י. ירין: הרמטכ"ל אוסר ב-17 לאפריל, כדיון רציני על כחול-לבן,

והוא מציג את התנאים שלו, כניכל למודיעין:

"אנחנו צריכים התראה של 48 שעות... וכו' וכו'... אם תהיה התראה של

48 שעות... וכו' וכו'." אז ~~אנא~~אנאפר לו: תקבל התראה.

שליו: לחלק של השאלה, אני חושב שנתנו תשובה.

אני חושב, שב-3 לחודש, אמרנו ליהודים, שעם קיקום

הכחות, ~~אנא~~אנא הסורים והמצרים, נוצר מצב שיש להם "פיזביליטי". אני לא

בסוח שאמרנו ליהודים, באיזה שהוא מועד - אלא אם כן ראש אפ"ן אמר ואני

לא יודע - תשמעו, מעכשיו אין יותר התראה.

י. ירין: אנחנו עוד נשאל את הרמטכ"ל, הרמטכ"ל הודיע

יום אחרי התחלת המלחמה: לא קבלנו את ההתראה

המספקת.

שליו: אני לא דברתי על , כי לא שאלתם אותי,

אבל יש לי תשובות.

יו"ר אגרנט: אולי אתה יכול להגיש בענין את הדברים

בכתב.

לנרדי: גם בענין פריצת הקירוח.

שליו: יש לי עשר רעיון מה ושם, האם אני יכול לקחת לי

את החפץ שנחתם לי ביחס ולהגיש בכתב?

יו"ר אגרנט: ודאי, ודאי, אולי עוד נזמין אותך.